



Boldogházi HÍREK

Jászboldogháza Község
időszakos lapja

**POLGÁRMESTERI
HIVATAL**

5144 Jászboldogháza

Rákóczi u. 27.

Tel.: 06(57) 460-023

falujátszaga@jaszboldoghaza.hu

www.jaszboldoghaza.hu

17. ÉVFOLYAM

6. SZÁM

250 FT





*Jászboldogháza Község Önkormányzata nevében
áldott, békés karácsonyt és sikerekben gazdag
boldog új évet kívánok!*

*Szűcs Lajos
polgármester*

Juhász Gyula

Betlehem

*Ó emberek, gondoljatok ma rá,
Ki Betlehemben született ez este,
A jászol almán, kis hajléktalan,
Szelíd barmok közt, édes bambino,
Kit csordapásztoroknak éneke
Köszöntött angyaloknak énekével.*

*Ó emberek, gondoljatok ma rá,
Hogy anyja az Úr szolgáló leánya
És apja ács volt, dolgozó szegény.
És nem találtak más födél az éjjel
A városvégi istállón kívül.*

*Ó emberek, gondoljatok ma rá,
Kit a komor Sibillák megígértek,
Kit a szelíd Vergilius jövendőt
S akít rab népek vártak, szabadítót.*

*Ó emberek, gondoljatok ma rá,
A betlehemi kisdéd jászolára,
Amely fölött nagyobb fény tündökölt,
Mint minden földi paloták fölött.*

*Ó emberek, gondoljatok ma rá,
Augustus Caesar birodalma elmúlt,
Az ég és föld elmúlnak, de e jászol
Szelíd világa mindent túlragyog.*

*Ó emberek, gondoljatok ma rá,
Ki rómaihoz, barbárhoz, zsidóhoz,
A kerek föld mindegyik gyermekéhez
Egy üzenettel jött: Szeressetek!*

*Ó emberek, gondoljatok ma rá,
És hallgassátok meg az angyalok
És pásztorok koncertjét, mely e szent éj
Ezerkilencszázhuszonháromeves
Távolságából is szívünkbe zeng.*

*Ó emberek, gondoljatok ma rá,
S gondoljatok rá holnap és minden áldott
Napján e múltó életnek s legyen
A betlehemi énekből öröm,
A karácsonyi álomból valóság
És békessége már az embereknek!*

Polgármesteri tájékoztató

Kedves Boldogházi Lakosok! Tisztelt Olvasó!

Lassan újra elérkezik az év vége, és a búcsúztatás mellett elgondolkodunk, mit is hozott nekünk ez az év. Jászboldogháza 2016-ban 70 éves önállóságát ünneplő település. Az ünnepségre okot adott, hogy a település 70 éve Jászboldogháza néven hivatalosan is megalakulhatott, majd a következő évtizedekben folyamatosan fejlődött, ennek eredményeként ma tényleg boldogok lehetünk Jászboldogházán. Ezúton is külön köszönöm azoknak a civil szervezeteknek a munkáját, akik az év során különböző programjaikon megemlékeztek erről az évfordulóról, településünk múltjáról.

Önkormányzatunk életében a 2016-os év kevésbé látványos, de mégis nagyon mozgalmas volt. Először hosszan akartam itt írni az önkormányzat finanszírozási gondjairól és a gazdálkodási nehézségekről, de úgy gondolom, ez így karácsony közeledtével kevésbé foglalkoztatja Önöket. Előzetes várakozásaink ellenére ez az év is csak a pályázatok benyújtásának az éve maradt. Kezdünk már hozzászokni, hogy nagyon lassan forognak az Európai Unió pénzes malmi, mégis türelmetlenül várjuk benyújtott pályázataink eredményhirdetését. Leginkább azért van ez így, mert a kitűzött célokat, épület-felújításokat, programtervezéseket szeretnénk minél előbb elindítani, hogy azokat átgondoltan és nyugodtan legyen időnk megvalósítani mindenki öröme.

Ebben az évben is folyamatosan bonyolítottunk négyféle közfoglalkoztatási programot településünkön, ami ugyancsak pályázati támogatások eredmé-

nyeképpen valósulhat meg. Átlagosan ebben az évben 45 főt foglalkoztattunk, akik intézményi kisegítő feladatokat, mezőgazdasági termelést, út-járda javítást, hulladékgyűjtést, strand karbantartást végeztek. Bár ez nagyon sok feladatot ad önkormányzatunk dolgozóinak, velük mégis nagyon sok mindent sikerült megvalósítani ebben az évben is. Látjuk, hogy sokan kényszerből vesznek részt ebben a foglalkoztatásban, mert életkörülményük, talán egy gyermek nevelése vagy egy beteg rokon gondozása nem teszi lehetővé, hogy 2 vagy 3 műszakba járjanak dolgozni. Már most terveznünk kell a jövő évi programokat, melyekből látszik, hogy kevesebb létszámmal lesz lehetőség ilyen jellegű feladatokat végezni.

Önkormányzatunknak 21 dolgozója van, akik az év 365 napján működtetik a települést. Ezúton is köszönetet fejezem ki nekik, akik sokszor rugalmasan, a programokhoz és rendezvényekhez vagy épp az időjáráshoz alkalmazkodva végzik feladatukat.

Kedves Boldogházaiak!

A hozzánk érkező vendégek, határon innen és túl, ma is elismerik az itt élők szorgalmát, összetartását és küzdelmét egy közös cél érdekében! Sokszor csodálnak bennünket, és kérdezik, ezt hogyan csináljuk. Úgy is fogalmazhatunk, Boldogháza összefogásból példát mutat!

Azt kívánom, jövőre is adjon Isten ehhez erőt, egészséget, békességet Önöknek, hogy tudjuk ezt folytatni, erősíteni!

*Szűcs Lajos
polgármester*

Búcsú a Jászkun Kerülettől



Búcsú a Jászkun Kerülettől címmel tartott előadást **Papp Izabella levéltáros** a Jász Múzeumban a napokban. A Gyere velünk a múzeumba a jász hagyományok nyomában című sorozat folytatása érdekes témát tárt a hallgatóság elé. 140 évvel ezelőtt, 1876-ban megszűnt az évszázados hagyományokkal, kiváltságokkal rendelkező Jászkun Kerület, és megalakult Jász-Nagykun-Szolnok megye. A Múzeum és az Ezüstkor Nyugdíjasok Egyesülete közötti együttműködés nyomán az előadás-sorozatot községünkben 10-15 fő látogatója rendszeresen.

2016 A JUBILEUMOK ÉVE

JÁSZBOLDOGHÁZA ÉLETÉBEN

Egy község életében nagy jelentősége van a közös programoknak, eseményeknek, ünnepeknek, mindezek igazi közösségformáló erőt jelentenek. Jászboldogházán ez évben több jeles évfordulót is ünnepelhettünk. Felemelő érzés, hogy a jubileumok a mi közösségünk büszkeségei, a mi községünk életének részei.

Szűcs Lajos
polgármester



Község született



Foto: Rabinyecz /

55

ÉVES A SPORTEGYESÜLET

Egyesületünk 55 éves fennállása alatt sikeres és nehezebb időszakok váltották egymást. Nehéz lenne a Boldogházi Hírek lapjain a teljesség igényével feleleveníteni az elmúlt több mint fél évszázadot, azonban a labdarúgás, kézilabda, lovassport és a sakk szakosztály sikerei követendő példát jelentenek számunkra, és erőt adnak a folytatáshoz.



25 ÉVES A BOLDOGHÁZI GYERMEKEKÉRT KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY

A rendszerváltozást követően községünkben elsőként A Boldogházi Gyermekekért Alapítvány kezdte meg működését.

Kezdő igazgatóként éreztem, pénzt kell teremteni ahhoz, hogy minél több és gazdagabb programot biztosítsunk a gyerekek számára. A törvény adta lehetőségeket kihasználva, *Matók István* akkori polgármesterrel és *Gömöri Mihályné* Szülői Munkaközösség vezetőjével úgy döntöttünk, létrehozuk alapítványunkat. Féltünk, nehéz lesz összegyűjteni a 200 000 Ft-os alaptőkét – ami 1991-ben igen nagy pénznek számított –, de a jó szándékú támogatók azonnal mellénk álltak. Így: Aranykalász MGTSZ Jászboldogháza, Községi Önkormányzat Jászboldogháza, J-N-K-SZ Megyei Víz- és Csatornaművek Jászberényi Kirendeltsége, Alsójászsági Takarékszövetkezet, Fajtakísérleti Állomás, Joó-Kovács Balázs, Pomázi Gábor, és az Általános Iskola (a megszűnt úttörőcsapat maradvány pénzéből).



Az alapítvány bírósági bejegyzéséhez szükség volt a kuratórium megválasztására, amely a törvényességnek megfelelően irányítja az alapítvány munkáját. A kuratórium elnöke 16 éven keresztül *Gömöri Mihályné* volt. Munkáját a cél érdekében végzett odaadás, kiváló szervezőkészség jellemezte. A kuratórium tagjai voltak: *dr. Pap Béla*, *Kocza Imre*, *Kőhidi Györgyné*, *Makainé Muhari Erzsébet*, *Pócz Józsefné*, *Rigó Andrásné*. Mindannyian komoly segítséget nyújtottak munkánkhoz. 2008-tól megváltozott a kuratórium összetétele, de az alapelvek megmaradtak. Továbbra is elkötelezte magát az alapítvány irányítása mellett: *dr. Pap Béla*, *Kocza Imre*, *Rigó Andrásné*. Kérésünkre segítségét és munkáját felajánlotta: *Tóthné Markót Edit*, *Mizseiné Faragó Tünde* 2010-ig, 2010-től *Nagyné Matók Anikó SZMK* elnök, a kuratórium gazdasági-pénzügyi ügyintézője és *Kövér Zoltán*, akik nagy felelősséggel végzik munkájukat. A gazdálkodásról és a feladatok rangsorolásáról a



kuratórium mint testület dönt, mindenkor a gyerekek érdekeit szem előtt tartva.

Az Általános Iskola és Óvoda hatékony és korszerű működtetését tűztük ki célul, kiemelten az idegen nyelv és a számítástechnika oktatást.

Hosszan lehetne sorolni az eltelt 25 év eredményeit. Néhány ezek közül: hangosító eszközöket, számítástechnikai eszközöket vásároltunk és folyamatosan cseréljük és felújítjuk azokat. Projektort, digitális táblát is kapott az iskola az alapítványtól. Lehetőséget biztosítottunk, hogy a tanulók csoportbontásban tanulhassák az angol nyelvet, ennek köszönhetően több tanítványunk sikeres alapfokú nyelvvizsgát tett. Az Ezüstkor Nyugdíjasok és Magányosok Egyesülete, valamint a BOLDOGBT Egyesület segítségével felújítottuk és új padokkal láttuk el a Rózsa- és a Menyhárt-termet, két évvel ezelőtt pedig a 4. osztály kapott új bútort. Új függönyök lettek az iskolában, az óvodások pedig a szép szőnyegeknek örülhettek. Az óvodai játszódudvar és kerítés, az iskolaudvari játékok, a sportudvar és a tornacsarnokhoz vezető út aszfaltozását is finanszíroztuk.





A székek felújításához bútorszövetet, a táncoktatáshoz szereplőruhákat, a könyvtárnak új könyveket, a pontos órakezdethez programozott csengető órát, a tantárgyak oktatásához szakkönyveket, CD-ket, szemléltető eszközöket vásároltunk. Kicseréltük a tornacsarnok öltöző padjait, több sporteszközt, sportfelszerelést kaptak a gyerekek. Az Alapítvány segítségével a karatézók 600 ezer forint értékű tatamit vehettek át. Éveken keresztül szponzoráltuk a tanulók komolyzenei fejlesztését.



Csillagászati előadással, irodalmi műsorral, különböző vidám zenés előadásokkal leptük meg a boldogházi gyermekeket.

Az évek során több tánccal és a sporttal (pl. kézilabda) kapcsolatos foglalkozást szerveztünk, és az előadók díját fizettük, és fizetjük. Valamennyi versenyző tanuló és csoport nevezési díját, a tehetséggondozó tábor költ-

ségét, a múzeumlátogatás belépőjét is átvállaljuk. Finanszírozzuk a Mikulásnak az ovis játéksomagot, és a kiválóan működő rajzsakkör eszközigényeit. Az utóbbi években az alapítvány pénzéből vásárolja meg az iskola az év végi jutalomkönyveket is. Az iskolai rendezvények, versenyek színvonalas lebonyolításához, az ünnepségek dekorációjához és az óvodai játékok vásárlásához is segítséget nyújtunk. Létrehoztuk a Bódi Margit – díjat, melyet minden tanév végén annak a tanulónak adunk át, aki kiemelkedő eredményt ér el a kultúra területén.

1996 óta alapítványunk közhasznú, így jogosultak vagyunk a személyi jövedelemadó 1 %-ára. Az ebből kapott összeg a mai napig kb. 6 millió Ft, amiért nagy-nagy köszönettel tartozunk a felajánlóknak. Az utóbbi években az Önkormányzat jelentős támogatást ad a civil szervezetek számára, így a mi alapítványunknak is. Komoly segítséget jelentenek a pályázati lehetőségek, és több alkalommal sikerült nyernünk. (Különböző táborozásokhoz, külföldi utazáshoz, a strandon három üdülőház megépítéséhez, mikrobuszvasárláshoz. Köszönet ifj. Pap Béla pályázatiírónak.)

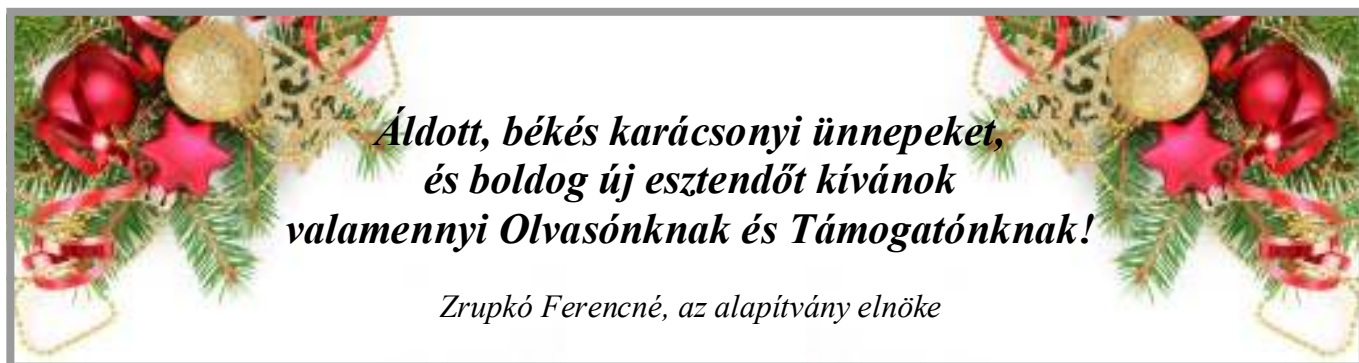
Az alapítványi bál kiemelkedő esemény a község életében is. Ilyenkor támogatóink a munkájukon túl értékes tombolatárgyakkal és anyagiakkal is segítenek. Ezúton is tisztelettel megköszönöm - a gyermekek nevében is - valamennyi támogatóknak a figyelmét és segítségét, amely nélkül nem tudnánk céljainkat megvalósítani. Azok az emberek, akik segítenek, ha nem is személy szerint egy-egy gyermeket karolnak fel, de általuk a tanulók személyisége, tehetsége fejlődik, bontakozik ki.

Fő feladatunk továbbra is, hogy kis községünk gyermekei számára megteremtjük mindazokat a lehetőségeket, mellyel személyiségüket, képességeiket sokoldalúan fejleszthetjük. Érezzük és tudjuk, egyre nagyobb szükség van alapítványunk létrejöttére.

Köszönjük 25 éven át tartó megtisztelő figyelmüket, bizalmukat, támogatásukat. Bízom benne, hogy az elkövetkező esztendőkből is együtt dolgozhatunk iskolás és óvodás gyermekeinkért.

***Aldott, békés karácsonyi ünnepeket,
és boldog új esztendőt kívánok
valamennyi Olvasónknak és Támogatóknak!***

Zrupkó Ferencné, az alapítvány elnöke



20 ÉVE ALAKULT A POLGÁRŐRSÉG

Szeretettel köszöntök minden Olvasót!

Jászboldogházán 1996. augusztus 9-én alakítottuk meg a Polgárőr Egyesületet, 17 alapító taggal.

Akkoriban nehéz idők jártak, évente 50-60 között volt a regisztrált bűncselekmények száma, betörések, közterületi rongálás, garázdaság, mezei lopások nehezítették az itt lakók életét.

1995. december 1-jén kezdtem körzeti megbízottként dolgozni településünkön, rövid időn belül nyilvánvaló lett, hogy összefogás nélkül esély sem lesz arra, hogy rendet tartsunk.

Akkor már működött az Országos Polgárőr Szövetség, amely lehetővé tette, hogy civilek is kivegyék részüket a közrend megerősítésében. Az ötlet elnyerte parancsnokaim és az akkori polgármester, Matók István egyetértését és támogatását. Az egyesület első elnöke Gömöri Mihály lett, aki a megalakításhoz szükséges hivatalos ügyeket végezte.

Óriási lelkesedéssel láttunk neki a „rendcsinálásnak”, az egyesület tagsága folyamatosan növekedett, rövid időn belül az év minden napján tudtunk közterületi szolgálatot adni. Volt, aki gyalogosan, kerékpárral, motorkerékpárral vagy személygépkocsival járt szolgálatba. Költségtérítést nem tudtunk fizetni senkinek, és az idejét is térítés nélkül áldozta mindenkinek.

Folyamatosan a nap 24 órájában jöttek a jelzések, melynek a kivizsgálása rám várt. Örömmel tettem eleget minden esetben, mert tudtam, hogy minden intézkedés közelebb visz a kívánt és elvárható rendhez.

A napi szolgálatellátás és a bejelentések kezelése mellett elkezdtük a riasztók és egyéb technikai eszközök propagálását. Az önkormányzat épületébe mi telepítettük a riasztó rendszert. A következő riasztót az iskolába telepítettük, mivel oda többször betörték, és a stúdiót kifosztották.

A következő dobásunk 2007-ben következett. 8 db térfigyelő kamerát telepítettük a kritikus helyekre a faluban. Minden munkáját mi végeztük, mindenki azt, amihez értett. Ez a lehetőség igazi áttörést hozott, a bűnözők kezdték kerülni Jászboldogházát.

Sokan azt gondolták a lakosok közül az egyesület megalakításakor, hogy ellenük szerveződünk, nem bíztak bennünk túlságosan. Látván igyekeztünk és eredményeinket, megenyhültek irányunkban, nagyon sok ötletet, javaslatot és jelzést kaptunk, melyekkel tovább növeltük településünk biztonságát.

A szolgálat ellátás és egyéb feladatok mellett nagyon jó és összetartó közösség formálódott. Minden helyi ren-



dezvényen részt vettünk, végeztük a biztosítási feladatokat. Országos és térségi polgárőr napokon, képzéseken vettünk részt és versenyekre jártunk.

A kitartó munka meghozta gyümölcsét, 2015 évben a Jászág legbiztonságosabb települése lettünk.

Tagságunk 60 fő, technikai felszereltségünk átlag feletti, minden tekintetben megfelel a szolgálat ellátás által támasztott kihívásoknak.

Az eltelt 6-7 évben több pályázatban sikeresek voltunk, 24 kamerára tudtuk bővíteni a települési térfigyelő rendszert, 9 személyes kisbuszt nyertünk. Berendeztük a polgárőr helyiséget, nagyméretű sátrat vásároltunk, 3 db segédmotor-kerékpárt szereztünk be. A külterületi utak karbantartására pályázat útján grédert vásároltunk. Jelentős segítséget kaptunk Jászboldogháza Önkormányzatától, biztosítja számunkra a szolgálat ellátásához szükséges helyiségeket, és a pályázatok lebonyolítását is végezte.

Külön köszönettel tartozunk Szűcs Lajos polgármester úrnak, aki tagja a Polgárőr Egyesületnek és tanácsaival is támogatja egyesületünk boldogulását.

Az egyesület tagjai azon fáradoznak minden nap, hogy az itt lakók személye és vagyona biztonságban legyen. Jelenleg is térítés nélkül végzik önként vállalt feladatukat. Ma is szükségünk van a közösségünkért felelősséget érző és tenni akaró tagokra, várjuk az érdeklődőket.

**Minden kedves Olvasónak áldott ünnepeket
kívánva, tisztelettel:**

*Joó-Kovács Balázs
elnök*



15

Elszármazottak Baráti Társasága
ÉVÜNK RÖVID TÖRTÉNETE

*Itthon vagyok újra, újra itthon,
Ismerősök jönnek velem szembe,
Kedves arcok, elfeledt vonások;
Gyermekkorom jut megint eszembe.*

Ez a Mikszáth idézet olvasható honlapunkon, és ez nagyon sokat elárul arról, mi hozott minket össze. 2001-ben alakult meg a Jászboldogházáról Elszármazottak Baráti Társasága, majd 2006-ban alakult át közhasznú egyesületté. Én legfontosabbnak tartom, hogy baráti közösség jött létre, egymásra találnak az itthon élők és hazalátogatók. Nagyon hálásak vagyunk, hogy HAZA jöhetünk, igen sok szeretetet, segítséget kapunk.

A 15 év alatt igyekeztünk valami hasznosat, maradandót csinálni. Állítottunk emlékoszlopokat a temetőben, ahol

minden évben tartunk megemlékezést.

Őt egykori iskola helyét jelzi ma emléktábla. Hozzájárultunk három kereszt és az iskolai Menyhárt-terem felújításához. Készítettünk három könyvet, megemlékeztünk a kitelepítésekről, a mártír halált halt ferences vértanúkról. Idén a falu 70 éves jubileumát köszöntöttük: Az általunk szervezett képzőművészeti kiállítás 3 hónapig volt látogatható. Emléktáblát avattunk az elsőszámú vezetők tiszteletére. Fotókiállítást készítettünk a 70 év történetéből. Jó érzés, hogy megújult a tápiói és a csíkosi búcsú, melyhez talán mi is hozzájárultunk az emlékhelyek létrehozásával.

Kívánom, hogy ez az összetartás még sokáig maradjon meg mindannyiunk örömére. Őrizzük örökségünket, legyünk büszkéek falunkra.

VeliczkyKöncsik Ilona





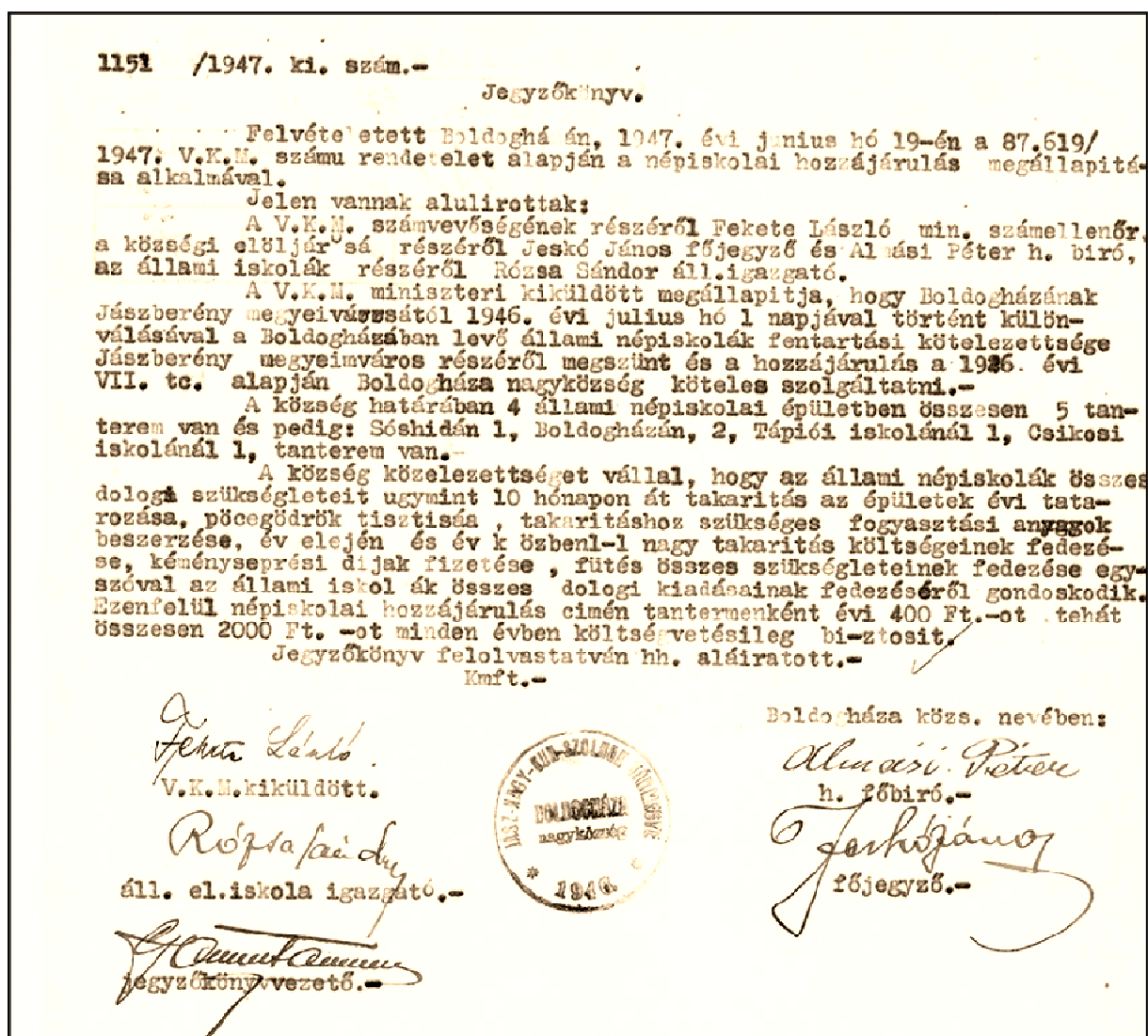
Község született

Dokumentumok Boldogháza önálló községgé válásáról VI.

„Ha kell, hát százszor újrakezdjük, vállalva ezt a legszebb küldetést.”*

Az újonnan alakult községre a szervezési, közigazgatási feladatokon túl nagyon sok feladat és jelentős anyagi teher hárult. A Jászberénytől való leválás következtében vállalnia kellett a négy állami iskola fenntartásának biztosítását is, ami komoly költségekkel járt. (Az alsóboldogházi iskola egyházi fenntartású volt.)

Az erről szóló jegyzőkönyv 1947. június 19-én keletkezett.



Forrás: Magyar Nemzeti Levéltár Jász-Nagykunszabolnok Megyei Levéltár.
Jászboldogháza iratai 1151/1947.

A község lakói számára az elmúlt 70 év alatt megtett út sok nehézséget, sok örömet és nagyon sok munkát jelentett. Szorgalmuk, összefogásuk eredményeként formálódott az a rendezett, barátságos település, ahol ma élünk. Őrizzük tisztelettel a község alapítóinak, elődeinknek emlékét, és folytassuk közösen az általuk kezdett munkát.

* Nagy János főbíró síremlékén lévő emléktábla idézete Juhász Ferenc: A tékozló ország című verséből.

Tájékoztató

Önkormányzati ülésekről, aktualitásokról

Beszámoló a 2016. november 21-i soros képviselő-testületi ülésről

- A Képviselő-testület megtárgyalta és elfogadta a Strandfürdő és Kemping 2016. évi működéséről szóló beszámolót.
- Ugyancsak megtárgyalta és elfogadta a szociális célú tüzelőanyag támogatásról szóló 9/2016.(XI.23.) önkormányzati rendeletet.
- Döntött a testület a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatal és az önkormányzat között az ingatlan közös üzemeltetése tárgyában létrejött megállapodás módosításáról.
- Döntött a testület a Jászsági Ivóvízminőség-javító Önkormányzati Társulás megszüntetéséről és a Társulás által lebonyolított Jászsági Ivóvízminőség-javító projekt megvalósítása során létrejött vízközmű vagyon térítésmentes átvételéről.
- Ugyancsak határozatban döntött a testület a háziorvosi ügyelet ellátásról szóló szerződés módosításáról. A módosítás az ügyeleti szolgálat ellátását érdemben nem érinti.
- A testület úgy döntött, hogy a közvilágítás üzemeltetési szerződést ismét a SISTRADE Kft.-vel köti meg, hároméves időtartamra.

- Határozott a testület a Jászsági Családsegítő és Gyermekjóléti Szolgálat 2016. december 31. napjával történő megszüntetéséről. A Szolgálat tevékenységét 2017. január 1. napjától a Jászberényi Szolgáltató Központ fogja átvenni.
- Döntött a testület a Bursa Hungarica ösztöndíjra beérkezett pályázatok elbírálásáról. A döntés alapján az önkormányzat mind a négy jelentkezőt ösztöndíjban részesítette.
- Zárt ülésen döntött a testület otthontámogatási kérelemről.
- Határozatot hozott a testület arról, hogy rendkívüli önkormányzati támogatási igényt nyújt be a Belügyminisztériumhoz, összesen 1.546.536.-Ft összegben.
- Határozatban fogadta el a testület a Jászboldogházi Konyha Alapító Okiratát. Eszerint a Konyha 2017. január 1-től önálló költségvetési szervként fog működni. A Konyha szervezetének átalakítására azért volt szükség, mert a jelenlegi szervezeti keretek között 2017. évtől állami normatív támogatást nem kaphat az étkeztetésre az önkormányzat.

dr. Dinai Zoltán
jegyző

Szociális célú tüzelőanyag támogatás

A Községi Önkormányzat Képviselő-testülete pályázatot nyújtott be a települési önkormányzatok szociális célú tüzelőanyag vásárláshoz kapcsolódó kiegészítő támogatásáról szóló pályázati kiírás alapján, melynek keretében 1.384.300,- Ft összegű vissza nem térítendő támogatásban részesült.

A kapott támogatás összegéből 436 mázsa szén vásárolható.

A Képviselő-testület 9/2016. (XI.23.) számon önkormányzati rendeletet fogadott el a szociális célú tüzelőanyag támogatás jogszabályi feltételeiről.

A Rendelet értelmében háztartásonként legfeljebb 10 mázsa szén adható.

A támogatásra elsősorban az jogosult, aki

a) aktív korúak ellátásában,

b) időskorúak járadékában,

c) települési támogatásban vagy

d) a gyermekek védelméről és

a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvényben szabályozott halmozottan hátrányos helyzetű gyermeket nevelő családban, feltéve, ha a kérelmező családjában az egy főre jutó havi jövedelem nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének a 150%-át, egyedül élő esetén a 250%-át és a lakásának fűtését széntüzelésre alkalmas tüzelőberendezéssel biztosítja.

A támogatás méltányosságból, jövedelemhatár nélkül is megállapítható annak a személynek vagy családnak, aki létfenntartást veszélyeztető rendkívüli élethelyzetbe került, illetve időszakosan bekövetkezett

vagy tartósan fennálló létfenntartási problémákkal küzd

A kérelmet a rendelet melléklete szerinti nyomtatványon 2017. január 31-ig lehet benyújtani az önkormányzat hivatalában Joó-Kovács Balázné ügyintézőhöz. A kérelem benyújtásával egyidejűleg a jogszabályi feltételek meglétét, továbbá a kérelem elbírálásánál kiemelten kezelendő körülményeket a kérelmezőnek hitelt érdemlően igazolnia kell.

A kérelmekről átruházott hatáskörben a Szociális és Egészségügyi Bizottság dönt. A kérelmek elbírálása több körben történik.

A pályázathoz szükséges nyomtatvány a honlapról letölthető, vagy személyesen a Polgármesteri Hivatalban kérhető.

Karácsony közeleg



Az ünneplés azt jelenti, hogy egy elmúlt eseményt felidézünk. Ami akkor történt, amit akkor átéltem, abból megpróbálok minél többet áthozni a mába. Legegyszerűbben és legteljesebben például egy házasságkötést ünnepelhetek, ha házastársammal ezt mind a ketten akarjuk. Meglátogatjuk a helyszíneket, megkeresünk személyeket, felidézünk eseményeket, amik akkor történtek, valamiképp újra átélünk mindent abból az eseményből, amit ünneplünk.

Karácsony rég történt, nem voltunk szereplői az akkori eseményeknek. Lehet, hogy karácsony ünneplése egy gyermekkori élmény felidézését jelenti, lehet, hogy annak átélésére törekszem, amit tanultam Karácsonyról, vagy éppen azo-

kat a körülményeket teremtem meg, amelyek azok gyakorlatában vannak, akiket ismerek, szeretek.

Jó lenne, ha Isten világba jövele helyet kapna az ünneplésben. Ha volt személyes Isten-élményem, mert Istennel valamiképp személyesen találkoztam, akkor azt tudom a legjobban felidézni,

ha pedig nem volt, akkor arra igyekezzek, hogy valami jelét teremtsen meg annak, hogy Isten szeretni akarja az embereket, engem is. Ahogyan Isten Jézusban önmagát ajándékozta nekünk, hogy úgy bánjunk Vele, ahogyan akarunk, úgy a karácsonyi ajándékozással ezt a szeretetet fel tudjuk idézni önmagunk számára. Fontos, hogy Istennek szerepe legyen ünneplésünkben.

A fentiek jegyében minden boldogházi kereszténynek, és azoknak, akik az Isten-keresés útján járnak, kívánok szent hangulattal teli, sok örömet adó karácsonyi ünneplést, és sok boldog napot a 2017-es évre.

Csergő Ervin
plébános

Szentmisék az ünnepeken:

December 24. szombat:	Pásztorjáték 23:30 órakor, Szentmise 0 órától, utána agapé
December 25. vasárnap:	Szentmise 10 órától,
December 26. hétfő:	Szentmise 8 órától
December 31. szombat:	Év végi hálaadás és beszámoló 17 órakor
Január 1. vasárnap:	Szentmise 8 órától
Január 6. péntek:	Vízkereszt, szentmise 17 órától.



Szent Vendel emlékezete

Szent Vendel 554 körül született Skócia területén. Az ő nevéhez fűződő legenda szerint Vendel egy törzs vezérének a fia volt. A fiú jámborsága és a papság iránti vonzódása hamar kiderült, melynek apja nem örült. Annak érdekében, hogy elvonja a tanulástól, nyája őrzését bízta rá. A nyájjal eltöltött magányos idő azonban még jobban megerősítette Vendelt elhatározásában, és elhatározta, hogy remeteként éli le életét. Több alkalommal is koldulásra kényszerült. Egyik alkalommal kérdőre vonták, hogy

miért nem dolgozik inkább. Ekkor pásztornak szegődött el. Mindig nagy gonddal viseltetett a nyáj iránt, és dús legelőre terelgette a nyáját. Azonban remete cellája iránt olyan égető vágyat érzett, hogy egyszer angyalok jöttek, felemelték nyájastul, és cellájához repítették. Ott viszont nem volt víz. Botjával a földre csapott, ahol azonnal víz tört fel. A nyáj gazdája épp arra lovagolt, és kérdőre vonta Vendelt, hogy miért vitte ilyen messzire a nyáját, de Vendel megígérte, hogy kellő időben hazaérnek. A gazda a

lován vágtaázva indult haza és Vendel már otthon várta a nyájjal. A gazda megértette, hogy Vendelnek tényleg a remete élet való. (www.katolikus.hu/szentek)

Október 20-án, a keresztény naptár szerint Szent Vendel napján, a pásztorok behajtották az állatokat a legelőről, és megkapták éves bérüket.

Ezen a napon a pásztorok pihentek és mulatozással töltötték idejüket, nem fogták be a jószágot, és nem hajtották vásárra őket. A jószágtartó gazdák és a pásztorok védőszentjükként tisztelték Szent Vendelt. Szobrokat állítottak



őszig elkészült faragásaikat bemutassák egymásnak. (http://alfahir.hu/vendel_napja)

Jászboldogházán is nagy tisztelet vette körül Szent Vendelt, bizonyítja ezt, hogy a településen és környékén 3 szobor is található. A falu hagyományában megmaradó pásztor ünnep fontosságát a Szent Vendel társulat őrizte meg. Ebből is látszik, hogy az emberek számára a hagyományok őrzése mindig is fontos volt. A mai emberek ugyan nincsenek olyan közel a földhöz, az állatokhoz, a természethez, mint a múlt század első felében, de szeretnénk a szentek tiszteletét, a természetfeletti iránti érzékenységet élesíteni, növelni.

A településen a tavalyelőtti Szent Vendel naphoz köthető a cserkészcsapat megalakulása, mely Szent Vendelt választotta védőszentjéül. Szeretnénk, ha a cserkészek magukénak éreznék ezt az ünnepet, megőrizve ezzel a falunak ezt a jámbor hagyományát.

Idén immár másodízben rendeztük meg pásztor ünnepünket a „Juhtort”. Vasárnap kora reggel gyülekeztek cserkész korosztályú gyermekeink az ebéd előkészületi munkájának megkezdésére. A sok szorgos kéz eredményeképpen hamarosan rotyogott a birkapörkölt. A délelőtti szentmise keretein belül 3 kiscserkész tett és 2 kiscserkész újított ígéretet, valamint 3 cserkész tett fogadalmat. A Szent Vendel szobroknál elhangzó fohász után megkoszorúztuk azokat.

Ünnepünket ebéd zárta, mely jó hangulatban zajlott.

Kissné Kabács Anna
hitoktató

sámára, melyeken pásztoröltözetben ábrázolják, lábánál kutyával és báránnal. Sok településen körmenetet tartottak, imaszó kíséretében közösen elzarándokoltak a falu szélén vagy a legelőn felállított Vendel szoborhoz és ott könyörögtek hozzá, hogy mentse meg a falut a dögvészstől és az állathullástól. Göcsejben Szent Vendel napján nem fogták be a szarvasmarhát, nehogy kár essék bennük. Csornán Szent Vendel tiszteletére mondott mise után hazavitt szenteltvizet a jószág ivóvizébe öntötték, hogy az minden bajtól megóvja az állatokat. Máshol pedig istentiszteletet tartottak. A jószágokkal elszámolt és a következő évre elszegődött pásztorok ilyenkor rendeztek pásztorlakodalmat, illetve egyéb összejöveteleket, és ekkor volt alkalom volt arra is, hogy a tavasztól



Elszármazottak Baráti Társasága

Mindenszenteki megemlékezés

2008 óta összejövünk a temetői kopjafáknál, hogy együtt emlékezzünk Boldogházától távol nyugvó ismerőseinkre, rokonainkra, barátainkra. Az idei megemlékezést az önkormányzattal közösen szerveztük. A község önállóvá válásának 70. évfordulója évében külön megemlékeztünk elhunyt vezetőinkről is. Előbb Szűcs Lajos polgármester úr segített felidézni elhunyt vezetőink emlékét, majd a szokásos felolvasások következtek. Megkoszorúztuk a távolban nyugvók és a boldogházi tanítók, valamint az ismeretlen katona emlékhelyét. Egyházi szertartást követően közösen helyeztünk el koszorút, és gyújtottunk méceszt öt, helyben nyugvó vezető sírjánál. Sajnos az idő rövidsége miatt, ott nem volt lehetőség méltatni munkásságukat. Mindannyian megérdemlik, hogy a ma élő utódok ismerjék, kik voltak ők, mi mindent köszönhetünk nekik, mit tettek ezért a községért.

Nagy András (1928-2008)

1954 óta választott képviselő volt, előbb az oktatási és kulturális bizottság tagja, majd 1958-ban elnökhelyettes, VB titkár.

Ezekben az időkben kezdődött a közlekedés fejlesztése, járdák építése. Átadásra került a sportpálya, megnyílt az első önkiszolgáló bolt, óvoda létesült, új kéttantermes iskola épült nevelői lakással.

1963-tól mint vb-elnök (tanácselnök), elsőszámú vezetője a községnek. Ez évben a legnagyobb kihívást az árvíz jelentette. Nagy szerepe volt az építkezések beindításában az új utcák, új lakóházak teljesen megújították a falu arculatát. Munkássága alatt új postahivatal, villanyhálózat, gázcseretelep, vágóhíd, ravatalozó épült. Irányításával megépült a község strandfürdője, majd az új 6 tantermes iskola. Új munkahelyeket próbált teremteni, ide települt a Fajtakísérleti Állomás, itt épült a Hűtőgépgyár radiátor gyáregysége. A gyár szervezésében kívánt tovább dolgozni, ezért a község vezetéséről 1971-ben lemondott. 17 év alatt nagyon sokat tett a falu, a közösség érdekében.



Matók István (1948-2006)

1985-ben választották tanácselnöknek, majd a rendszer váltás után 3 ciklus alatt polgármesterként volt a község elsőszámú vezetője. Munkássága 17 évében nagyon sok minden történt a falu életében. Megépült a nagy tornaterem, javult a helyi telefonellátás, utak, utcák többsége szilárd burkolatot kapott.

A temetőben lévő ravatalozót hűtőkamrával látták el, megtörtént a gázellátás kialakítása, közintézmények fűtés korszerűsítése.

Autóklub mini műszaki állomás, vízmű épült, megkezdődött az intézményes szemétszállítás. A biztonság érdekében térfigyelő rendszer épült.

A strandon kialakításra került egy sátorozásra alkalmas hely, zuhanyzó és főzőhelyiség. Testvértelepülési megállapodás aláírására került sor az erdélyi Sínfalvával. Több civil szervezet alakult, indult útjára a „Boldogházi Hírek”, megrendezésre került az első motoros találkozó.



Konkoly Béla (1919-1986)

Jászboldogháza önállóvá válásának egyik fő kezdeményezője, az első képviselő-testületben törvénybíró, a Termelési Bizottság elnöke. 1948-ban kulákká nyilvánították, többször megbüntették, meghurcolták, de nem adta fel. A közért, a közösségért dolgozott. 1959-1986 időszakában a Jászboldogházi Aranykalász Termelőszövetkezet elnöke. Vezetése alatt a tsz elnyerte a



Földművelésügyi Minisztérium örökös vándordíját, melyet a legjobb eredményt elért állattenyésztő szervezet kapott. Tagja volt a Magyar Agrártudományi Egyesület Országos Elnökségének, beválasztották a Termelőszövetkezetek Országos Tanácsába. Munkáját több kormány- és miniszteri kitüntetéssel ismerték el. Hat esetben kapott miniszteri kitüntetést, egy esetben a Munka érdemrem tulajdonosa lett, majd a Munka Érdemrend arany fokozatával tüntették ki. A Magyar Agrártudományi Egyesület aranykoszorús jelvényével rendelkezett. Társadalmi tevékenységét is többször elismerték. Jászboldogházáért kifejtett tevékenységét 1983-ban Jászboldogházáért emléklappal jutalmazták.

Almási Péter (1910-1981)

Az önálló község első megalakult testületében pénztárnoknak választották. 1950. október 22-i tanács választást követően 51 tanács tag döntött a falu sorsáról. A november 4-i alakuló ülésen Almási Pétert választották meg első számú vezetőnek, ő lett a VB elnök (tanácselnök).

A legnehezebb időszak volt ez mindenkinek. Nehéz volt jól tenni, nem helyben döntöttek el, mit és hogyan cselekedjenek. Csak rövid ideig volt vezető, egy év

után mást neveztek ki. Baráti beszélgetésből hallottam, hogy Péter bácsi a kulák üldözés alatt lakásán őrzött vagyontárgyakat, bízva abban, hogy a tanácselnöknél nem tartanak házkutatást. Munkássága alatt megkezdődött a község villamosítása, és TŰZÉP-telep létesült.

Nagy János (1884-1953)

Jászboldogháza község alapító főbírója 1946 és 1948 között. Az általa vezetett testület szervezte meg a közigazgatást. Önálló plébániát, anyakönyvi kerületet, temetőt létesített.

Síremlékén a következő Juhász Ferenc idézet olvasható: „Ha kell, hát százszor újrakezdjük, vállalva ezt a legszebb küldetést.”



Emlékezzünk Rájuk és mindazokra, akik vállalták, hogy a községért, a közösségért munkaköri kötelességgént vagy társadalmi munkában legjobb szándékuk, tudásuk szerint munkálkodtak.

Emlékük legyen áldott, pihenésük békés!

Veliczkyne Koncsik Ilona



*Kedves falunk minden lakójának békés,
szép ünnepeket,
jó egészséget és szeretetben, megértésben,
eredményekben gazdag új esztendőt kíván a*

*Jászboldogházáról
Elszármazottak Baráti Társasága*

FALUVÉDŐ ÉS SZÉPÍTŐ EGYESÜLET

BÚCSÚZUNK

Az idei adventi vásárban, a kézművesek sorából hiányzott egyik kedves kézművesünk. Hiányzott Fülöp Sanyi bácsi derűs egyénisége, a gondos szeretettel faragott kicsiny tárgyak tarka sokasága. Ma még nehéz elhinni, hogy ez a hely már örökre üresen marad.

Sanyi bácsi alig egy éve az alkotás öröméről mesélt a Boldogházi Hírek lapjain. Elmondta, milyen fontosnak tartja, hogy munkái nyomán fennmaradjanak a régi gazdálkodás hagyományos eszközei, használati tárgyai, és kicsiny változatban tovább élve felidézzék az elődök életének mindennapjait.

Tartalmas életútján mindvégig megőrizte azt az örömet és érdeklődést, amit egy-egy új tárgy, új alkotás létrehozása jelentett. Munkáival nem csak községünk, de a jáász világtalálkozók, a környékbeli települések rendezvényeinek is állandó, közkedvelt résztvevője volt.

Sanyi bácsi ebben az évben ünnepelte 90. születésnapját. Advent idején távozott közülünk, de gazdag örökséget hagyott ránk. Ez nem csupán az általa készített szép tárgyakkal mérhető, hanem életszemléletével, a minden iránt érdeklődő ember friss gondolkodásával, a munka tiszteletével és szeretetével. Bizonyára ismerte a titkot, amiről



Várnai Zseni így ír:

*Csak élni, élni emberek!
Időnk oly gyorsan elpereg,
egy perc csupán az élet...
de ez a perc lehet csodás
teremtő munka, alkotás,
amely megőriz téged.*

Sanyi bácsi emlékét szeretettel megőrizzük, és egy hely a kézművesek sorában jelképesen már mindig az övé marad... Nyugodjon békében!

Papp Izabella

HÍREK

A COOP abc a falu központjában van, ahol sokan megfordulnak. Régóta probléma, hogy nem volt átjáró a főutca felől érkező gyalogosok részére. A Faluvédő és Szépítő Egyesület erre szeretett volna megoldást találni egy szép, kulturált környezet kialakításával. A terv, az elképzelés, a jáászberényi COOP-SZTÁR Zrt., az Önkormányzat és az Aranykalász Mg. Szövetkezet támogatásának köszönhetően valósulhatott meg. Tavasszal a virágágyásokba kerülő virágok teszik még szebbé a kis parkot. Ezzel is szerettünk volna hozzájárulni községünk 70 éves évfordulójának emlékeztetéssé tételéhez.



Karácsony közeledtével minden kedves olvasónak, Boldogházáról elszármazottaknak, segítőinknek, támogatóinknak, egyesületi társainknak áldott karácsonyi ünnepeket, jó egészséget és boldog új évet kívánok ezekkel a gondolatokkal.

Szűcs Gergelyné
Faluvédő és Szépítő Egyesület

*Borulj a földre téli álom,
ölelj át minden gyermeket.
És mindenütt a nagyvilágon,
örüljenek az emberek.
Harangok tiszta zengő hangja
kísérjen minden éneket.
Csituljon el a szíved haragja.
S várjuk a legszebb ünnepet.*

*Harang szól a kis faludban
szent Karácsony éjjel,
együtt van az egész család,
siess hát, ne késs el!
Havas úton cseng a kis szán,
a kéményekből füst száll,
végre te is megpihenhetsz,
a karácsonyfa ott áll.*

Zámbó Jimmy: Szent karácsony éjjel (részlet)

Együtt ünnepeltünk

Az életben a legfontosabb dolog a szeretet, az egymásnak örömet szerző emberi összetartozás. Advent idején ez az érzés fokozódik.

A Jászboldogházi Faluvédő és Szépítő Egyesület 2011-ben hagyományteremtő szándékkal valósította meg első karácsonyváro rendezvényét, a *falu karácsonyát* településünk főterén, a Szent Vendel téren. A hagyomány folytatódott, és ez év december 18-án, advent negyedik vasárnapján ismét együtt ünnepeltünk.

Az ünnepségre érkezőket a kézművesek színes kirakodása, gazdag áruválasztéka és kedves invitálása fogadta, miközben a karácsonyi dallamok hívogatták a vendégeket a szépen feldíszított terre.

A faluszépítők köszöntőjét követően kedves vendéget üdvözölhattunk körünkben. Meghívtuk Pócs János országgyűlési képviselő urat, aki sajnos nem tudott eljönni, de megérkezett kedves munkatársa, Majlát Zita, aki tolmácsolta a képviselő úr jókívánságait, és egy nagyon szép, bensőséges verssel köszöntötte a jelenlévőket.

A Csillagvirág kórus szép dala közben lobbant fel a negyedik adventi gyertya lángja, majd Szűcs Lajos polgármester úr és Csergő Ervin plébános úr gondolatait hallhattuk az ünnepvárásról. Ünnepi műsorunkat, melyben a településünk minden korosztálya részt vett, ajándéknak szántuk a kedves jelenlévőknek. Elsőként az óvodások szívét melengető műsorát láthattuk, majd a Mátyás Király Általános Iskola tanulóinak élő betlehemmél hangulatossá varázsolt hangszeres, verses fellépése következett. A bensőséges összeállítás után az ünnepi műsor befejezéseként a Csillagvirág kórus adventi műsorát hallhattuk.

A kórust a jászberényi és a boldogházi citerások kísérték. A szép karácsonyi dallamok felcsendülése alatt a vetítövászonon az előző évek adventi ünnepségeinek fotóiból készült összeállítás képei váltották



egymást, mellyel szeretett kézműveseinkre, *Zrúpkóné Klári nénire és Fülöp Sanyi bácsira* is emlékezünk, akik már sajnos nem lehetnek közöttünk. Alkotásaik, munkásságuk emlékét őrizni fogjuk.

A kórus hangulatos műsora után a faluszépítők – hagyományaink szerint – kaláccsal, forralt borral, teával vendégelték meg a jelenlévőket. A rendezvény ez alkalommal is példás összefogással jött létre. Köszönöm Szendrei Péter tanár úr segítségét, a felkészítő és segítő pedagógusok munkáját. Köszönjük minden kedves szereplőnek a fellépést. Köszönöm mindenkinek azt a sok munkát, időt, amit arra áldozott, hogy ez a rendezvény létrejöhessen.

Tisztelettel köszönjük a felajánlásokat, amivel támogatták a rendezvényt: a jó bort, a poharakat, a karácsonyfadíszeket, az ünnepi kalácsba való diót, a tejet, a tojást és az anyagi támogatást. Csirke Évikének a sok finom kalácsot, az iskola-konyha dolgozóinak a forralt bor és a tea elkészítését. Hálásan köszönjük a Sebestyén pékség és a györgyei bolt nagylelkű felajánlását, a Coop ABC támogatását, a Balázs bolt segítségét, a nyugdíjas egyesület adományát. Köszönöm faluszépítő társaim lelkes munkáját, az Önkormányzat segítségét. Köszönöm a Jászboldogházi Önkéntes Tűzoltó Egyesületnek, hogy kívágta és elhozta nekünk azt a szép

(karácsony)fát, ami egy 15 méter magas fenyő csúcsa volt. A fát, amely kinőtte az udvart, idén Baloghné Versegi Piroska ajánlotta fel. Köszönjük, hogy ezzel segített még szebbé tenni az ünnepet. Köszönjük a Polgárőr Egyesületnek, hogy segítették a rendezvény zavartalan lebonyolítását, az ünnepségre autóval érkező vendégeknek az eligazodást. Köszönjük a sok kézművesnek, hogy elfogadták meghívásunkat, és jelenlétükkel, szép munkáikkal gazdagították a rendezvény színvonalát. Köszönet Babinyecz Jánosnak, akinek fotói évek múlva is segítenek visszaadni rendezvényeink hangulatát.

Úgy érezzük, hogy a hagyományok létrehozásával, ápolásával – mint ez a karácsonyváro rendezvény is – erősíteni lehet az emberi kötődéseket, a hovatartozásunkat. Az emberek várják az alkalmat, hogy találkozhassanak, hogy együtt ünnepelhessenek.

Településünk ebben az évben ünnepli önállóvá válásának 70. évfordulóját. Bízom benne, hogy a jubileumi év szép eseménye volt ez az adventi ünnepség.

Ezúton is kívánok mindenkinek békés karácsonyi ünnepeket és jó egészséget az új évre.

*A Faluvédő és Szépítő Egyesület
nevében
Szűcs Gergelyné*

Polgárőr Hírek

A polgárőr munkában nagyon nagy szerepe van a lakosság részéről megnyilvánuló bizalomnak. 20 év után szinte rutinszerűen végezzük feladatainkat. Nagy kihívás nekünk, hogy az utazó bűnözők napi rendszerességgel „látogatnak” településünkre. Nagyon fontos, hogy a bűncselekmények megelőzése érdekében a megfelelő időben, és lehetőleg minél több információt tartalmazó jelzést kapjunk.

December 5-én napközben éppen szobát festettem, amikor csörgött a telefonom, és egy figyelmes helyi lakos szólt, hogy a Bajnok utcában egy idegen autó, benne 3 férfival „munkát” keres. Mivel ilyen esetben az időnek és a gyorsaságnak nagy szerepe van, lepattantam a létráról, és azonnal a megadott helyre siettem. Pár percen belül megtaláltam az autót. Természetesen lefényképeztem. Így azonnal rögzítettem az autó típusát, színét, rendszámát és a benne ülőket egy felvételen. Mindjárt kérdőre vontak, hogy miért fényképeztem le őket, erre azt válaszoltam: szeretném megörökíteni az itteni fellépésüket, és azt is közöltem velük, hogy nálunk az a szokás, aki idegenként jön a településre, bejelentkezik a Polgármesteri Hivatalba, bemutatja az engedélyeit, és aztán kezd el dolgozni. Ezzel kiugrattam a nyulat a bo-

korból, és közölték, hogy akkor inkább ők elmennek innen.

Az évek során kialakult bennem az a rutin, hogy addig kísérem az ilyen autókat, amíg el nem hagyják a települést. Kísérés közben telefonhívást kaptam tápiógyörgyei polgárőr társamtól, aki nekem szegezte a kérdést, hogy láttam-e egy meghatározott színű és típusú autót a faluban. Hát elkerekedett a szemem, mert ott volt előttem 5 méterre. Miután azt is közölte, hogy előző nap Tápiógyörgyén autót loptak, és 125.000,-Ft készpénzt csaltak ki egy személytől. Elkezdtem őket követni, és azonnal értesítettem a Jászberényi Rendőrkapitányság ügyeletét.

A gyors rendőri intézkedésnek köszönhetően az Imrédy úton a járőr megállította az autót, és intézkedtek velük szemben. Mint utóbb megtudtam, ez a csapat a Tápióságban az utóbbi két hétben több helyen követett el bűncselekményt, amiért majd felelniük kell.

Mi az ünnepek alatt is teljesítünk szolgálatot, várjuk jelzéseiket.

Tisztelettel:

*Joó-Kovács Balázs
elnök*

Ifjúsági Polgárőrség Jászboldogháza

Szeptemberben az iskolakezdéssel új szakkör indult az általános iskola felső tagozatosai számára, **Ifjúsági Polgárőr szakkör** néven. Kezdetben 10 fő jelentkezett, de a harmadik alkalommal rendezett kerékpártúrán már 14 fő vett részt (nagy örömnkre). Szeretnénk megismertetni a gyerekekkel a polgárőrség munkáját, betekinteni a körzeti megbízott feladataiba, segíteni a közlekedési alapismeretek elsajátításában, megismertetni gyakorlatban az elsősegélynyújtás alapfogásait, és persze a gyerekek nagy kedvencére, a kirándulásra is gondoltunk. Tavasszal látogatást tervezünk a Bűnügyi Múzeumba, a Közle-

kedési Múzeumba valamint a szolnoki Repülő Múzeumba. Szerencsére a mozgás szeretete még benne van a gyerekekben, így állandóan a kerékpártúrát követelik. A hideg időjárás miatt sajnos már csak jövőre lesz alkalomunk folytatni a környék bebarangolását. Addig is **kéthetente csütörtökön** találkozunk a **Művelődési Ház Polgárőr Klub** helyiségében.

Ha felső tagozatos vagy, és szereted az aktív időtöltést, akkor csatlakozz csapatunkhoz, legközelebb **2016. 12. 15-én 16 órakor** találkozunk a **Polgárőr Klubban!**

*Duruczné Makó Ildikó
(szakkörvezető)*

Nyugdíjasokról röviden...

A legutóbbi beszámolóm óta eltelt időszakban az egyesületünk tagjai. eleget tettek a jánoshidai Nyugdíjas klub meghívásának. Öt község társaságában Márton napi vigasságon vettünk részt. Az együtt ünneplők létszáma közel 200 fő volt. A műsor, az ebéd mind nagyon jól sikerült. Jól éreztük magunkat. Majd jövőre folytatjuk. Mostanság egyesületünk tagjai már a karácsonyi készülődéssel vannak elfoglalva. A gyertyagyújtási ünnepségünkre dec. 17-én kerül sor. Erre is nagyon készülünk, és nagy szeretettel várjuk egyesületünk tagjait.

Az év vége közeledtével egyesületünk nevében községünk minden lakójának és valamennyi támogatónkak:



**Jászboldogháza Polgárőrsége tisztelettel meghívja
Önt és kedves Családját, Baráti Társaságát a
2016. december 31-én 20 órakor kezdődő**

Szilveszteri Bálra

Helyszín: Tornacsarnok

19.30 Vendégvárás, helyfoglalás

20.00 Megnyitó

20.30 Vacsora

**A menü: Bicskei zsebes hús
rizi-bizivel, görög salátával**

**B menü: Sörben pácolt malacsült
párolt káposztával, hagymás tört burgonyával**

**24.00 Tombolahúzás, értékes nyeremények, tűzijáték,
pogácsa, pezsgő**

04.00 Utolsó keringő

A jó hangulatról a

Nosztalgia Band

(Jászberény) gondoskodik!

**Kérjük, hogy személyes megjelenésükkel, tombolatárgyakkal, és egyéb felajánlásokkal
szíveskedjenek támogatni a Polgárőrséget, hogy Jászboldogháza közbiztonságát szolgálhassuk a jövőben is!**

Jegyek vásárolhatók elővételben Jászboldogházán a Lottózó/ Virágbolt -ban | INFO: 70/338-47-23

Belépőjegyek ára: 4200Ft/fő | 14 éven aluli gyermekek részére: 2000Ft/fő | 6 év alatt ingyenes

55 éves a Sportegyesületünk

Tisztelt Sportbarátok, ezúton szeretnék egy kis emlékeztetőt közölni az elmúlt néhány évről, pontosabban az elmúlt öt évről.

Az ötvenéves beszámolóban részletesen ismertettük elért eredményeinket, most azonban az egyesület belső életéről szeretnék egy kis betekintést mutatni. Legfontosabb, hogy sikerült újjászervezni utánpótlás csapatainkat, hiszen a fennmaradáshoz, a túléléshez ez elengedhetetlen. Nagy dolognak tartjuk, hogy Megye II. osztályban szerepelünk, és sikerült megőrizni tagságunkat a városok között, hiszen Boldogháza lakossága 1600 fő és elég nehéz a lépést tartani, mind anyagilag, mind játékosilag.

Hogy mi kell a felnőtt bajnoksághoz? Először is pénz és csapatok. Sikerült a Bozsik program keretén belül elindítani utánpótlás csapatainkat U 7, U 9, U 11, U 13, U 14, U19 korosztályban. A felnőtt játékosaink létszáma pedig együtt az utánpótlással közel 70, és őket versenyeztetni hétről hétre nem kis feladat, nem kis önfeláldozás. A Bozsik program rendezése településünkön azért is nagy lehetőség, vagy mondhatnánk, nagy kihívás, mert közel 100 fős játékosokból álló 10 csapat között zajlik a versengés, és biztosítanunk kell a pályát, kapukat, öltözőket a torna sikeres rendezésében. Ezáltal hozzájárulunk, hogy jobban megismerjék településünket a környéken élő szülők, játékosok, hiszen nagyon sok szülő elkíséri gyermekeit mérkőzésekre. Csapatok: Jászsószentgyörgy, Jászkisér, Jánoshida, Jászberény, Jászberény II. (Tehetség) Jászboldogháza, Jászladány. Véleményem szerint azok a települések, akiknek nincsenek focicsapataik kikerülnek a Jászság vagy megye vérkeringéseiből, és eltűnnek a súlylésztoében, nem sokat hallunk Alattyánról, akik a futball fellegvárának számítottak évtizedeken keresztül. Jászfelsőszentgyörgyön, nyáron megszakították a mérkőzést, mert a tehéncorda a pályán keresztül ment haza a legelőről, vagy említhetném Jászágót, ahol olyan kicsi volt a pálya, hogy felpályáról a bedobást az ötösig végezték, és elég sok gólt szereztek belőlük. Jászi-ványt, Pusztamonostort, ahol 8 évig sem sikerült dön-

tetlennél jobb eredményt elérni, s a pálya két végétől számítva 1,5 méter szintkülönbség volt, mintha földrengés lett volna. Említhetném még Jászteleket, nagy csaták helyszínét, akik megnyerték a megye III. osztályt, és pénzhiányában feloszlott, valamint Jászladányt, akik hosszú éveken át szerepeltek az első osztályban.

Egy kicsit elkanyarodtam napjainktól, de fontosnak tartottam megemlékezni a régmúlt idők focijáról. Minarik Ede mondta, kell egy csapat nekünk, meg kell egy gondnok. Sajnos most nem rendelkezünk vele, és AD HOCK jelleggel végezzük feladatainkat, ki mikor ér rá. A pálya karbantartása, öltözők rendbetétele, a mezek tisztán tartása, ez is mind a mi feladatunk.

Hogyan zajlik nálunk egy mérkőzés? Elsőként felkel a nap, mert enélkül nehéz lenne elkezdni, utána Eszes János, utóbb Darók Viktor kihúzza a pálya vonalát, kikészítik a mezeket, labdákat, és várják játékosainkat a mérkőzésre, s reménykedve az eredmény kedvező alakulását, napjainkban kisebb-nagyobb sikerekkel. Ami fontos, tudjuk biztosítani a játékosok versenyeztetését minden korosztályban, és csak a játékosok kitartásán múlik, meddig maradunk versenyben.

Meg kell említenem, 2014 nyarán a megyei másodosztályban csapatunk III. helyezett lett, és egyenesen feljutottunk az első osztályba, ez óriási eredménynek számított, de sajnos Jászapáti nem tudta vállalni az NB III-at, így maradtunk a Megye II -ben. Kicsit csalódottan, de nem letörve folytattuk utunkat. Nem lehet tudni, mikor lesz lehetőségünk újra megyei I. osztályban futballozni. Mi soha nem adjuk fel, míg lesznek olyan emberek, akik szakmai tudásukkal, valamint szabadidejük feláldozásával hozzájárulnak településünk nevének öregbítéséhez, mert a győzelem Boldogházáé, Boldogházáé, Boldogházáé, és szeretnénk megköszönni minden támogatóknak az egész éves támogatást, és reméljük, bizalmukkal meg tudjuk hálálni azt, hogy minél tovább él a labdarúgás a kis településünkönél.

*Tisztelettel:
Túróczy Béla*



Sportbál 2016

Sportegyesületünk idén is megszervezte jótékonyági rendezvényét, amelynek bevételét a jászboldogházi utánpótlás nevelésre fordítjuk. A rendezvényt Bodor Máté, az egyesület elnöke nyitotta meg. Rendezvényünkre elfogadta a meghívást Pócs János úr, országgyűlési képviselő.

A megnyitó után a különdíjak átadására került sor, több kategóriában.



Az "ÉV GÓLKIRÁLYA" címet : Kerekes Zsombor érte el.

Az "ÉV LEGJOBB JÁTEKOSA" kitüntetést : Káposztás Dávid érdemelte ki.

A díjátadó után az általános iskola tanulóinak műsorát láthatták a vendégek.

Vacsora előtt társastánc bemutató zárta a műsorok sorát.

A vacsora birka- és sertéspörkölt volt, a jó hangulatról az ANDANTE zenekar gondoskodott!

Éjfélkor tombola sorsolásra került sor, ahol a fődíj beépíthető hűtőszekrény volt.

A rendezvény nagyon jó hangulatban telt el, hajnalig táncolt és szórakozott a 270 vendég.

Szeretnénk köszönetet mondani azoknak, akik részvételükkel, segítségükkel, felajánlásukkal vagy bármilyen formában támogatták rendezvényünket!

Köszönettel a JÁSZBOLDOGHÁZI SE nevében :

Darók Viktor



Díjat kapott:

U 7 korosztályban : Mukri Zalán

U 9 korosztályban : Szűcs Vilmos

U 13 korosztályban : Kordács Gergő

U 14 korosztályban : Muhari Kristóf

U 19 (IFI) korosztályban: Pomaházi Gábor

Az utánpótlás korosztály díjazottai kiemelkedő munkával érdemelték ki az elismerést.

Küöldíjban részesültek szorgalmukért és közösségi munkájukért : Gömöri Bálint és Pilisy Gergely.

Az "ÉV KAPUSA" díjat : Almási Ferenc kapta.



Emlékezés...

Kónya Lajos: Fáklyaként

*Nemcsak olvasni - oly szűkös a szó,
nem írni csak - az írás elmosódik -,
tanítani a lét maradandó
örömeit, a dolog dáridóit,
a töltekező szellem bő vigalmát,
a lélek beleélő örömet,
megőrizni a gyermeki szabadság
önfeledtségét, az idő sötét
borúiban bátran bontakozó kedv
csörgő fegyvereit, ki nem fogyó
kíváncsisággal merülni a fölvert
vizek alá - ilyen útravaló
volt tarsolyomban, míg elébük álltam.*

Látom ma is szemükben azt a fényt.

*S nem tudom, bennük - élúsztak az árban -
felvillanok-e olykor - fáklyaként!*

Pályakezdőként, 1990-ben kerültem Jászboldogházára, ahol öt és fél évig dolgoztam az általános iskolában matematika és kémia szakos tanárként. **Életemnek meghatározó, nagyon szép évei voltak ezek.** Összetartó, jó tantestületbe kerültem, ahol a kollégák szeretettel fogadtak, mindenben segítettek, támogattak, ha szükség volt rá, tanácsot adtak, bátorítottak. Könnyűvé és természetessé tették számomra a pályakezdést, az „indítást”. A kezdetek pozitív élménye pedig egész eddigi pályafutásomra kedvező hatást gyakorolt.

Nagyon szerettem Jászboldogházán tanítani.

Jó szívvel gondolok kedves főnökasszonyomra, Gabikára (Zrupkó Ferencné), aki a kezdetektől fogva bízott bennem, így rögtön az első tanévemben osztályfőnök is lettem. Kedves emlékeket őrzök az Évikével (Fajka Jánosné) együtt megtartott technika órák élményeiből, ahol a sütés-főzés rejtelsein túl mentmetszést, menetfűrást is tanítottunk a gyerekeknek. Minden volt kollégámtól kaptam valamit, aminek hasznát vettem azóta az iskolában vagy az élet egyéb területein. Szinte nosztalgiával idézem vissza a „boldogházi tanári szoba” hangulatát. Egy 13 főből álló együtt gondolkodó, egymás örömeiben és bánatában őszintén osztozó közösség aktív részeseinek lenni nagyon jó dolog (volt).

De, ami talán a legfontosabb a boldogházi éveimből, hogy „kaptam” egy osztálynyi csillogó szemű, tündéri



gyermeket, akikkel négy felejtethetlen, élményekben gazdag évet tölthettem együtt. A tanulás és szakköri foglalkozások mellett versenyekre jártunk, énekelünk, sportoltunk, kerékpároztunk, kirándultunk, táncot tanultunk, csupacsupa jó dolog vett körül bennünket. Közülük ma már sokan sikeres felnőttek, családanyák, családapák, s őszintén remélem, hogy boldog emberek.

Boldogházi éveimet első gyermekem, Bence születése szakította meg 1995-ben. Két évvel később megszületett lányom, Lili is, és úgy hozta az élet, hogy a munkámat egy új közösségben folytattam tovább. Jászberénybe, a Lehel Vezér Gimnáziumba kerültem, ahol azóta is dolgozom. A gyermekeimmel otthon eltöltött évek alatt az ELTE-n megszereztem a középisko-



Szabóné Gecse Anikó

lai matematika és informatika tanári diplomát, s szerettem volna kipróbálni magam középiskolai tanárként. A gimnáziumban matematikát és informatikát tanítok, a nyolcosztályos tagozaton folyamatosan osztályfőnökként tevékenykedem, és az ötödikes kisgimnazistától kezdve a tizenkettedikes érettségizőig mindenféle korosztállyal foglalkozom. Még ma is nagyon szeretek tanítani, azok a 45 percek, amíg a tanteremben vagyunk, napi örömet okoznak számomra.

Saját gyermekeim azóta felnőttek. Jelenleg mindketten Budapesten, a Corvinus Egyetemen, nappali tagozaton tanulnak. Bence nemzetközi gazdaság szakon az 5., Lili humán erőforrás szakon az 1. félévét végzi. Mindketten jól teljesítenek, a tanulás mellett sportolnak, dolgoznak, nagyon büszke vagyok rájuk.

Én pedig tavaly ismét beültem az iskolapadba, és azóta a tanítás mellett az Óbudai Egyetemen mentortanár hallgató vagyok. Várhatóan jövő év júniusban szerzem meg a diplomámat, amellyel segíteni tudom majd a pályakezdő fiatalokat a tanári pályán. Szeretnék nekik olyan pozitív mintát adni a tanári hivatásukhoz, amelyet annak idején én is kaptam Jászboldogházán... Kívánok minden olvasónak

**BÉKÉS, BOLDOG KARÁCSONYI
ÜNNEPEKET**

és SIKERES, BOLDOG ÚJ ÉVET:

Szabóné Gecse Anikó

Bemutakozó

Szemák Imola, védőnő

Szeretettel köszöntöm a kedves Lakosokat! A nevem Szemák Imola, 2016. október elsejétől kezdtem dolgozni Jászboldogházán mint területi védőnő.

Bizonyára már sokan láttak és találkoztak velem az utcán biciklizve, az iskolában, illetve az Egészségházban. Sokan megkérdezik tőlem, hogy „én vagyok az új védőnő?” és azt is, hogy „hogyan tetszik itt a faluban?” Nagyon köszönöm a kedves kérdéseiket, nagyon jólesett valamennyi. Szeretnék egy pár gondolatot írni magamról.

Erdélyben születtem, Szatmárnémetiben, 1994. április 21-én. 4 éves koromban költöztünk a családommal Jászfákóhalmára. Kis-korom óta nagyon szerettem a biológiát, a természettudományos tárgyakat, az egészségtant. Ezeknek a tantárgyaknak a szeretete és az embereknek való segíteni akarás vezetett az egészségügyi pálya felé.

Középiskolai tanulmányaimat Jászberényben a Liska József Erőszakmentes Szakközépiskola, Gimnázium és Kollégium közbiztonsági szakán végeztem. Mivel a rendőri pálya kevésbé volt vonzó számomra, így a biológia szeretetéből kiindulva az egészségügyi pálya felé fordultam.

Az érettségi után felvételt nyertem a Semmelweis Egyetem Egészségtudományi Karára, Védőnő szakirányra. A tanulmányaim alatt Budapesten éltem. Nagyon izgalmas 4 évet tudhatok magam mögött, tele kihívásokkal, újdonságokkal, tapasztalatokkal. A gyakorlatok alatt sok budapesti Kórházban dolgoztam, és lehető-



ségem volt sok rehabilitációs és fejlesztő intézetet megismerni.

2016-ban képesítést szereztem a védőnői méhnyakszűrés végzésére is. Védőnői gyakorlatomat Budapesten a IX. kerületben, illetve Jásztelken töltöttem.

Nagyon szerencsésnek tartom magam, hogy sikerült elérni a célt, és végre azt csinálhatom, amit igazán szeretek. Nagyon boldog voltam, amikor Jászboldogházára benyújtott pályázatom sikerrel zárult, és október 1-től elkezdhettem dolgozni a településen. Igazából mindig egy kisebb településen tudtam magam elképzelni védőnőként. A területi munka mellett az iskolai védőnői tevékenységeket is én végzem. A diákokkal már volt szerencsém találkozni az iskolai oltások keretében, illetve az egészségképzésben. Ez alatt a másfél hónap alatt nagyon jól éreztem magam a településen. A családlátogatások és találkozások alkalmával nagyon kedves embereket ismerhettem meg. A település közössége nagyon befogadó és segítőkész. Az édesanyákkal és a családok nagy részével már találkoztam.

Igyekszem részt venni a szűrőnapokon, a település rendezvényein, hogy jobban be tudjak kapcsolódni a közösség mindennapjaiba, és jobban megismerjem az itt élő embereket.

A jövőre nézve igen nagy terveim vannak, szeretném a védőnői méhnyakszűrést végezni a településen, illetve szülésre, anyaságra felkészítő tanfolyamokat is tartatnék. Bekapcsolódtam a helyi Baba-Mama Klubba, amelyet a Könyvtárban szokott szervezni Pappné Turóczi Henrietta.

Megragadva az alkalmat, szeretném meghívni az édesanyákat és gyermekeiket, hogy jöjjenek bátran a Klubba, igen értékes időtöltés, jó hangulatban telnek az összejövetelek, és hasznosak a babáknak illetve a mamáknak is.

Magamról még annyit, hogy nagyon szeretek rajzolni, barkácsolni. A tanácsadót is igyekszem színesíteni, díszíteni, kicsit bababaráttá tenni.

Október elsejétől a **védőnői tanácsadás rendje** is megváltozott. Kedd helyett, minden héten, szerdán van védőnői tanácsadás várandósoknak, csecsemőknek és kisgyermekeknek. A honlapon a „HASZNOS” menüpont alatt olvashatnak bővebben a változásokról, illetve a rendelőben és az óvodában is kihelyeztem az új tanácsadási rendet.

Nyugodtan kereshetnek, készségesen állok segítségükre, a hét minden napján van fogadóóra 8:00-10:00-ig a tanácsadóban. Telefonon is elérhető vagyok a 0670/ 492-0597-es számon.

Nagyon szépen köszönöm a lehetőséget, hogy bemutatkozhattam.

Szemák Imola
védőnő

Tök jó hét az óvodában!

Október végén "tök hetet" tartottunk az óvodában. Egy héten át, mindkét csoportban minden csak a tökről szólt. Tökkel kapcsolatos verseket, dalokat, meséket mondogattunk barkácsolás, festés közben, meséltünk elalvás előtt a gyerekeknek. Egy anyuka jóvoltából tököket is kaptunk, melyekből különböző tökfigurákat faragtunk. A közepébe mécseseket tettünk, és elhelyeztük az öltözőszekrények tetejére. A tökök belsejében világító mécsesek fénye átszűrődött a kivágott szemeken és szájakon, ezzel őszi hangulatot varázsoltunk az óvoda folyosójára. A délutáni pihenőidő végén minden kisgyerek izgatottan várta szüleit, hozzátartozóit. A konyhás nénik segítségével megsütött tökökből készített süttőtök golyókkal kínáltuk a vendégeket.



A közös kézműves tevékenység során szebbnél szebb alkotások készültek, miközben pillanatok alatt elfogytak a szülők által készített sütemények is. Idén is fantasztikus töklámpások születtek a vállalkozó szellemű szülők jóvoltából. A tökfigurák között voltak vigyorgós, mérges, tündéres és érdekesebbnél érdekesebb kreálmányok. Minden szülő leadhatta szavazatát a neki legjobban tetsző töklámpásra, majd a nap végén a legtöbb szavazatot kapott tököket díjaztuk. Az első három helyezett oklevelet és ajándékot kapott. Ebben az évben újra Gere Lajos és családja vitte el az első díjat, valamint a tökkoronát. Két harmadik helyezettünk is lett. Gratulálunk minden tökfárgó szülőnek, akik részt vettek a versenyben, bízunk benne, hogy jövőre még többen bekapcsolódnak a játékba. A kifárgott tökökkel díszítettük óvodánkat. Óvodás gyermekeink jó hangulatú délutánt töltöttek el szüleikkel, testvéreikkel, aktív részvételükkel maradandó élményekben részesültek. Mindent összevetve elmondhatjuk, hogy ez egy igazán „TÖKJÓ” hét volt!

*Rácz Béláné
óvónő*



Mikulás váró

*Tágra nyíló kerek szemek
Csodára váró gyermekek.
Macikák és Vukocskák
Mikulásra várnak már.*

*Zsibong a két csoport szoba,
A levegőben izgalom,
Hát nézzétek már, nem ér ide?
Talán eltévedt a havon?*

*Szán csengő szól, ho-ho-ho-hó,
Itt van már a Télapó,
Puttonyt cipel öreg hátán,
Arca piros, mosolygós.*

*Tágra nyíló kerek szemek,
Ő a csoda megérkezett,
Sorra kerül minden gyermek
S szemükben a szeretet.*

December 2-án óvodánkba megérkezett a Mikulás. Lovas szánját három „rénszarvas lovacska” húzta. Bolygó, Aranyos és a szeleburdi piros orrú Maja, aki most tanulja a szakmát. A szán bakján Imre bácsi irányította. Köszönjük Neki, hogy nem tévedtek el a nagy szélben és épen, pirosra csipett arcú, de elrepítette hozzánk a Mikulást.



Érkezését nagy készülődés előzte meg. Egész héten felbolydult hangyabolyhoz hasonlított az óvoda. Talán még a Mikulás manói sem dolgoznak ilyen serényen! Készültek a rajzok, festmények, papírfigurák. Persze mind a Mikulást ábrázolta szélben, hóban, fagyban, sőt még szivárvány alatt is. Mikulás bácsi jókat mosolygott az önarcképei láttán. Mind a két csoport kedves műsorral várta a nagyszakállút. A Maci csoportos kicsikéink körjátékot, verses mondókákat, zenés énekeket adtak elő. Kissé megilletődve, de nagyon ügyesen szerepeltek. A nagycsoportosok egy mesejátékkal készültek, ami a Télapó egy napját mutatta be. Manókkal, rénszarvasokkal, sapkával, kabáttal, csizmákkal, postással, szánnal, varázslóval és egy mini Télapóval. A Mikulás bácsi nagyon örült mind a két csoport műsorának. Minden csemetének ajándékot hozott. Mikuláscsomagot és foglalkoztató füzetet. Vendégeink is voltak, nagy szeretettel vártuk Szűcs Lajos pol-



gármester urat és Zrupkó Ferencné Gabika nénit, „A Boldogházi Gyermekekért Alapítvány” Kuratóriumának Elnökét. Köszönjük, hogy megtisztelték bennünket jelenlétükkel. Ezúton szeretnénk köszönetet mondani A Boldogházi Gyermekekért Alapítványnak, hogy a Mikulás két piros nagy zsákját megtöltötték ajándékokkal. Mindkét csoport kapott legót, bábokat, hangszereket, készségfejlesztő játékokat, mesekönyveket, tárolókat. A péntek délelőtt nagyon gyorsan elszaladt. A Télapó is útra kelt egy kis forró tea és mézeskalács falatozása után, hiszen nagyon eseménydús napoknak néz elébe. De várjuk jövőre is! Köszönjük Csák Józsefnek, hogy évek óta önzetlenül segíti munkánkat. Nem utolsósorban, szeretnénk a szülők nevében köszönetet mondani az óvó nénijeinknek és daduskáinknak, hogy a sok hiányzó beteg gyermek ellenére ilyen szívhez szóló, aranyos műsorral örvendeztettek meg bennünket, vendégeinket és persze a Télapót. Köszönjük!



A Mesevár Óvoda dolgozói és gyermekei nevében, valamint az óvodai Szülők Szervezete nevében minden kedves olvasónak békés, boldog, szeretetteljes karácsonyi ünnepeket és sikerekben gazdag boldog új évet kívánunk!

*Czapkó Anikó
ÓSZSZ elnöke*



A mesélés varázsa

„Nincs nagyszerűbb dolog annál, amikor
a kisgyerek issza minden egyes szavát a mesélőnek,
és képzelete elindul abba a csodás világba,
amit együtt teremtet meg azzal, akinek a meséjét hallgatja.”
(Lázár Ervin)

Mai kultúránkban a tévé és a számítógép erős versenytársa lett a mesemondásnak: ha a szülőnek nincs ideje vagy kedve gyermekének mesélni, vagy gyermekével foglalkozni, bekapcsolja a tévét vagy a számítógépet. A mesefilmet néző kisgyermek csupán befogadó lehet, mert hiányzik a közös mesélés varázsa.

A mesefilm semmiképpen nem helyettesítheti a szöveges mesét! Csak az olvasottak, hallottak fejlesztik a nyelvi érzéket, csak azok gyarapítják a szókincset és a gyermeki képzelőerőt.

Az óvodáskorú kisgyermek élete akkor gazdagodik, ha képzelőereje tágul, ha intellektusa, kommunikációs készsége fejlődik, ha képes érzelmeiben eligazodni, és problémájára megoldást találni. Ebben támogatóink a mesék.

Az ember élete első éveiben tanul a legtöbbet, és ebben a spontán, természetes folyamatban a mese szerepe felbecsülhetetlen. Hatása van a gyermek beszédfejlődésére, képzelőerejének alakulására, érzelmi gazdagodására, szociális kapcsolatainak fejlődésére.

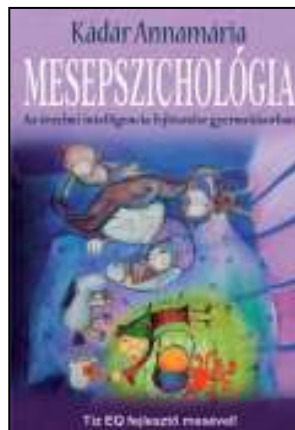
A gyermek a mesén keresztül megtanulja felismerni az események közötti összefüggéseket, megtanulja értelmezni a történeteket, és átlátni az egyszerű emberi kapcsolatokat.

A mesékben szélsőséges jellemek fordulnak elő (vagy jó, vagy rossz), akik a valóságban ugyan nem jelennek meg, de a gyermek később mégis találkozik a mesékből megismert fogalmakkal, pl. szegénység, gazdagság, öröm, harag, barátság, jóság, gonoszság, butaság, okosság stb. A gyermek szimpatizál a jókkal, és megtanulja felismerni a negatív szereplőket. A mesék erkölcsi tanulságként szolgálnak számára, hiszen a mesékben a jók törvényszerűen elnyerik jutalmukat, a gonoszok pedig megkapják méltó büntetésüket. A mese tanít az életről, és segíti a gyermek énképének alakulását.

Azok a gyerekek, akik hallgatnak mesét kisgyermekként, és lehetőségük van megismerkedni a könyvekkel, könnyebben tanulnak meg olvasni iskolás korukban. A mese megtanítja a gyereket odafigyelni a történetre, hatással lesz a szövegértésére is, és fejleszti a szókincset. Fontos, hogy lehetősége legyen gyermekünknek saját fantáziáját megmozgatni, belső képeket alkotni, mert ezzel fejleszti a kreativitását, gondolkodása rugalmasabb lesz, képes lesz gyorsabban megoldani problémás helyzeteket.

A mese befogadásához nyugalomra van szükség, ezért az esti fürdés után, lefekvéskor érdemes odatelepedni a gyerek ágyához, és egy kislámpa meghitt fényénél elmondani az esti mesét. Napközben is akad olyan tevékenység, amely elég monoton ahhoz, hogy élvezetesebbé tegyük mesemondással. Próbáljunk meg elcsenni a mindennapi rohanásban pár percet, és meséljünk minél többet gyerekünknek!

Szeretném a szülők figyelmébe ajánlani Dr. Kádár Annamária [Mesepszichológia](#) és [Mesepszichológia 2.](#) című könyvét, amiben részletesen bemutatja, miért fontos a gyermekeknek (koruktól függetlenül) a mesélés. Könyveiben



elmagyarázza, hogy melyik korban mit és hogyan meséljünk a gyermeknek.

„A mese az érzelmi intelligencia fejlesztésének legfontosabb eszköze, olyan lelki táplálék, amely életre szóló nyomokat hagy a gyermekben. A kisgyerek a mesehallgatás során nemcsak a szülőre, hanem befelé is figyel, saját vágyainak megfelelő fantáziaképet alkot, ami segíti őt a nap folyamán felgyűlt belső feszültségei, negatív érzései, félelmei feldolgozásában.

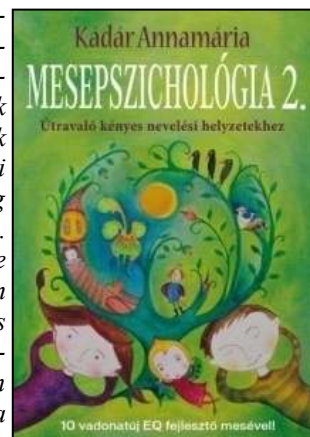
Adjuk hát meg neki a lehetőséget arra, hogy égis erő fa csúcsára kis kanászként felkapaszkodhasson! Annak a gyermeknek, aki mesét hallgatva nő fel, varázspálcája saját elméje lesz, és képzelete, érzelmi intelligenciája segíti majd a megpróbáltatások közepette.

Hogy miként támogathatjuk őt ebben? Erről írtam ezt a könyvet, mely tíz mesét is tartalmaz egy Lilla nevű kislányról, akinek képzeletbeli barátja, Tündérbogyó segít érzelmi konfliktusainak megoldásában. A mesék 4-9 éves gyerekeknek szólnak, és segítenek a frusztrációk, csalódások elviselésében, a pozitív és negatív érzelmek tudatosításában, a félelmek megszelídítésében, testvérféltékenység kezelésében, a veszteségek elfogadásában és az önfeledt játékban. (Kádár Annamária)

„Második könyvemben túlnyomórészt azokról a nevelési kérdésekről írok, amelyekkel kapcsolatban a legtöbbször kértek tőlem tanácsot az elmúlt évek során, és igyekszem megmutatni azt is, hogy miként jelennek meg ezek a helyzetek a mesékben. Korcsoportokra és témakörökre lebontva ajánlok olyan, valóban magas színvonalú, magyar és külföldi szerzők által írt meséket, melyeknek meggyőződésem szerint jó hasznát vehetjük a problémák megoldásában.

A kötet tíz újabb, általam írt érzelmi intelligencia fejlesztő mesét is tartalmaz a 4-9 éves korosztály számára. Nagy kedvvel folytattam Lilla és Tündérbogyó történetét, akik számos újabb kaland során fedezik fel a külső és belső világot.” (Kádár Annamária)

A Mesepszichológia 2. részében a mindenki számára érthető elmélet és a szülők életét megkönnyítő gyakorlati tanácsok



mellett témák szerinti mesekönyv ajánló válogatást is talál az olvasó. Ezek közül néhányat figyelmükbe ajánlok

Hiszti, dackorszak

- Berg Judit: Hisztimesék (2-4 éveseknek).
- L. Molnár Edit: Mese a kisfiúról, aki mindig mindent félbehagyott –és más történetek (3-6 éveseknek).
- Bálint Ágnes: A Szitakötők Szigetén (3-8 éveseknek).

Testvércapcsolat, barátság

- Berg Judit: Tündérmáptár (4-8 éveseknek).
- Finy Petra: A tesó-ügy (2-5 éveseknek).
- Marék Veronika: Amikor te kicsi voltál –Félig kész mesekönyv (0-3 éveseknek).
- Szabó Attila: Pocakmese (3-6 éveseknek)
- Csukás István: Pom Pom meséi-Civakodó Cipőikrek (4-8 éveseknek).
- Bálint Ágnes: Frakk és a foci (5-8 éveseknek).
- Bálint Ágnes: Mazsola és Tádé (3-7 éveseknek).
- Marék Veronika: A kékpöttyös elefánt (3-6 éveseknek).
- Agócs Írisz: Kicsi, nagy (2-5 éveseknek) Agócs Írisz: Maszat épít (2-5 éveseknek).

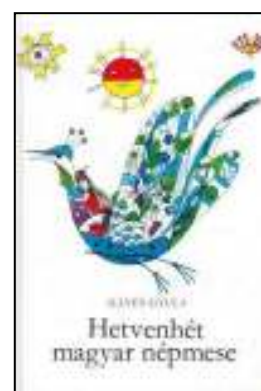
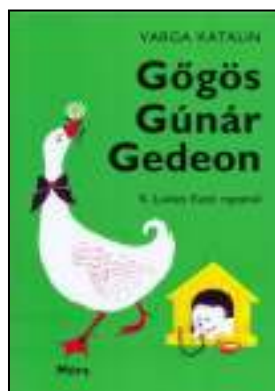
Félelem, szorongás

- Marék Veronika: A csúnya kislány (2-6 éveseknek)
- Marék Veronika: Laci és az oroszlán (2-6 éveseknek).

- Kádár Annamária válogatásain kívül figyelmükbe ajánlok néhány általam nagyra becsült mesekönyvet, melyekből mi is nagy szeretettel mesélünk az óvodában:

Fésűs Éva: Az ezüsthedű

- (Fésűs Éva meséinek hősei a gyerekek szívéhez közel álló állatok. A 3-8 éves gyerekek számára készült mesekönyv történetei észrevétlenül nevelik az olvasót.)
- Tarka lepke kis mese (óvodában klasszikusnak számító örök mesékkel)
- Varga Katalin: Gögös Gúnár Gedeon
- Illyés Gyula: Hetvenhét magyar népmese
- Vlagyimir Szutyjev: Vidám mesék
- Mihail Pljakovszkij-Vlagyimir Szutyjev: A nyúl, aki senkitől sem félt
- Wass Albert: Mesék-Erdők könyve, tavak könyve (A Tavak és Erdők meséi nem csak a természet szeretetére nevelnek, tanításaikban az is benne van, hogy nincsen ok okozat nélkül, és az emberek minden cselekedetének megvan a következménye. Nem véletlenül nyúlt Wass Albert a mese műfajához. Tette ezt azért, mivel tudta, hogy a világ valamennyi meséjének van egy közös tulajdonsága, mégpedig az, hogy a jó győzelmet hirdeti a gonosz felett. Ezt az elveszett, vagy talán teljes valóságában soha nem létezett világot kereste a magyar népmese világában, amely a magyar néplélek mélységének és tisztaságának végtelen forrása.)



*„A mese olyan lelki táplálék, amely életre szóló nyomokat hagy a gyermekben.”
(Kádár Annamária)*

A jó mesék nem tudnak elavulni. Ha valamelyik történetet nagyon megkedvelte gyermekük, meséljék el neki újra és újra, ameddig kéri.

Kívánom, hogy éljék át gyermekükkel a mesék varázslatos világát, s élvezzék az együtt töltött idő minden egyes percét, meghitt hangulatát.

Sósné Baráth Erika



**Aldott, békés, örömteli karácsonyi ünnepeket
és boldog új esztendőt kívánunk mindenkinek!**

az óvoda dolgozói

Egészség hét 2016

Idén is megtartottuk egészségheti projektünket! Külön az alsónak, külön a felsőnek, az életkori sajátosságok miatt. De voltak olyan programok, amiken együtt is részt vettünk. A reggeli torna elmaradhatatlan volt, amelyet napi lebontásban változatos programok kísér-



ték. Hol több, hol kevesebb program volt egy nap. Alsó tagozatosaink ellátogattak a Mentőállomásra. Nagyon izgalmas volt nézni a mentősök munkáját és hallgatni érdekes előadásukat. Ezúton is nagyon köszönjük, hogy bepillantást nyerhettünk mindennapjaikba, és megnézhattuk, hogyan, milyen eszközökkel dolgoznak, milyen is egy mentőautó belülről.



Manapság mindig egy-két étel köré építjük fel a hetünket. Most a máj és a tök volt a választás. Így ezeknek megfelelően előadásokat hallgathattak meg a gyerekek az új védőnőnkől, **Szemák Imolától**, akinek ezúton is köszönjük a segítségét. A nagyobbak dokumentumfilmet néztek biológiaórák keretében.

A keddi napon vércukor szintet és vérnyomást is mértünk a

könyvtárban, ahol felnőttek is megnézhatték mennyire egészséges ezen két értékük.

Volt gerinctornánk is köszönhetően **Jana Zoltán** gyógytornásznak. De a mozgásból nem volt elég, Tökjő sorverseny is lezajlott alsóban és a felsősöknél is. Másodjára sikerült **Ráczné Baráth Andreának** látványfőzést szervezni, ahol sütőtökrémmleveszt főztek levesgyönggyel, és burgonyapelyhes csirkemájat bulgarral és mexikói zöldségkeverékkel. Mindenkinek ízlett ez az újdonság. Az ételekből nem csak ennyi volt



a hétre, mert hétfőtől csütörtökig mindenki egészségesen tízóraizhatott. Hol kölespudingot, hol tökmagos pogácsát vagy vajás mézes kenyeret ehettek a gyerekek. Itt szeretném megköszönni **Takács Lászlónak** a méz felajánlást, illetve a konyha dolgozóinak fáradtságos munkáját, amivel gyerekeink egészséges étkezéseire ennyire odafigyelnek.



Utolsó nap délutáni programjaink voltak. Egy helyszínen tököket faraghattak a gyerekek, két másik helyszínen a nagy sikerre való tekintettel Activity csapatverseny zajlott. Alsósaink a délelőtt folyamán versenyezhettek az egészséges étkezéshez kapcsolódva, és kézműveskedhettek is ennek a jegyében.



Köszönjük **dr. Sándor Mária** gyógyszerész segítségét, melyet a gyerekek jutalmazásához nyújtott.

Egész hétnek versenye volt a teremdíszítés, ahol Halloween jegyében díszítették fel a gyerekek az osztálytermüket.

Ezt a versenyt a 8. osztály nyerte.

Tökfaragók

További nyertesek a hét folyamán:

5. osztály:

1. Csizmadia Péter
2. Muhari Hedvig
3. Bató Ádám

6. osztály:

1. Mihályi Teréz
2. Csizmadia László
3. Cziné Zsolt és Rácz Tibor

7. osztály:

1. Muhari Kristóf
2. Kövér Csenge
3. Méhész Mózes

8. osztály:

1. Kukléta Réka
2. Gellérty Patrik, Durucz Ádám, Rácz Mariann, Kövér Zoltán

Mindenkinek köszönjük a segítséget, aki még valamilyen formában részt vett ezen a programon.

Jövőre újra!

Készítette:
Szendrei Péter

Riport gyerekekkel az egészséghétről

Miért tetszett?

Mihályi Teréz:

Többet foglalkoztunk és ettünk egészséges ételeket, teszteket töltöttünk ki, amivel bővült a tudásunk, többet mozgottunk. Legfőképpen a menzai változatosság, a reggeli és gerinctorna tetszett benne. Az ételek nagyon finomak voltak, mindent megkóstoltam.

Nagy Nóra:

Több volt a napi mozgás és az egészséges étel. Nagyon sok olyan dolgot szerveztek, amiket nem szoktunk napi szinten csinálni. Főként a reggeli torna és a látványfőzés tetszett, sok új dologról tanultunk.

Szűcs Laura

Nekem főként a reggeli tornák és a látványfőzés tetszett. Nagyon finomakat ettünk, legjobban a tökmagos pogácsa ízlett.

Sós Boglárka

Foci versenyeredményeink:

Bozsik program őszi fordulója

I. kcs. „A” csapat 5 csapatból	1. hely
„B” csapat 5 csapatból	4. hely
II. kcs. 5 csapatból	2. hely
III. kcs. fiú 4 csapatból	3. hely
III. kcs. leány 7 csapatból	2. hely
IV. kcs. fiú 4 csapatból	3. hely
IV. kcs. leány 4 csapatból	2. hely

Jámbor Kupa Jászszentandrás

III. kcs. fiú 5 csapatból	3. hely
IV. kcs. leány 6 csapatból	2. hely

**UDO MODERN TÁNC KUPASOROZAT
TÖRÖKSZENTMIKLÓS**

Iskolánk mazsorett csoportja ezüst érmet szerzett. Kis táncosaink: Csinger Míra 1. oszt. Dombai Adrienn, Berkó Emese 2. oszt. Csinger Rebeka, Tóth Noémi, Tóth Hédi, Gerhát Bianka, Zatkó Kinga, Filkus Réka, Filkus Dorka, Varga Marina 3. oszt.

Felkészítő tanáruk: Durda – Kerekes Petra.

Gratulálunk!

December 6-án a Mikulás hozzánk is ellátogatott. Minden osztály izgatottan várta, vajon mit rejt a puttonya. A felsősök **december 9-én** tartották meg a már hagyománnyá vált Mikulás kupát, ahol az osztályok fociban mérhették össze tudásukat. Az alsósok sorversenyyel, kézműveskedéssel és klubdélelőttel tették emlékezetessé ezt a napot

Mikulás-kupa



A győztes lány és fiú csapat a felső tagozatban a hetedik osztályból került ki



Győztes negyedikesek



Játékos sorversenyeken izgulhattak a legkisebbek

A téli szünet

2014. dec. 20-tól

(utolsó tanítási nap december 19.)

2015. jan. 3-ig tart.

Az első tanítási nap

2015. január 3.

Az **I. félév** január 20 –áig tart,
a bizonyítványosztás
január 27-én lesz.

A Boldogházi Gyermekekért Alapítvány kuratóriuma
tájékoztatja partnereit, támogatóit és minden kedves érdeklődőt, hogy
2017. február 25-én megrendezésre kerül a két évente szokásos

ALAPÍTVÁNYI BÁL.

Vendég: Kaczor Feri

A részletekről későbbiekben fogunk tájékoztatást adni.

*Áldott, békés karácsonyi ünnepeket
és boldog új esztendőt kívánunk*

Iskolánk tantestülete
és diákjai



Hírek a kapitányokról

• A jászsági Hagyományörző Egylet és Jászberény Város Önkormányzata október 6-án tartott megemlékezést az Aradon kivégzett 13 vértanúról és Budapesten kivégzett Batthyány Lajosról, Magyarország első felelős miniszterelnökéről az „Aradi Emlékfasor” mellett. Az esős időjárásra való tekintettel is szép számmal gyűltünk össze a megemlékezésre. Előljáróban Bolla János emeritus jászkapitány köszöntötte a megjelenteket, majd Csikós Miklós regnáló jászkapitány méltatta a tizenhárom tábornok kivégzésének következményét, hogy bár az önkényuralom erőt próbált demonstrálni, de a magyar népet nem lehetett letörni. Az ünnepi megemlékezést Cseh Dániel történész tartotta, melyben az aradi vértanúk történelmi múltját idézte, hogy tiszteletadással emlékezzen az ismert és névtelen áldozatokra. A túlzó megtorlás fő oka – a tiszteket megillető golyó általi halál helyett felakasztották—az volt, hogy Görgey vezetésével a magyar csapatok Világosnál a fegyvert az orosz csapatoknak tették le. Az osztrákok ezért tekintélyükben sértve érezték magukat a magyaroknak ezen cselekedetén, és így torolták meg. Az ítélet végrehajtása után, nem sokára megkezdődött az aradi vértanúk kultusza. Zarándokhely lett és október 6. a forradalom és a szabadságharc vére fojtásának gyászünnepe is lett. Az emlékezés a Jászberényi Kossuth Népdkör nótacsokrálval zárult. Ezután az emlékezés koszorúinak elhelyezése következett az emlékműnél.

• Az 1956-os események jászberényi történéseiről a Jászok Egyesületének szervezésében, a Pest megyei Megyeházán—Dr. Rózsa György főorvos, az 56-os Szövetség Elnökségi tagja tartott előadást „1956 a Jászságban – egy kortárs emlékei” címmel. Az előadó annyit árult el magáról, hogy 1939-ben született, hatgyermekes családból származik. Általános iskoláit nagyszüleinél kezdte Szőregen, majd Pestszentlőrincen folytatta, egyházi zárdának nevezett intézményben lakott. Az 56-os események negyedik gimnazistaként érték Jászberényben, és részese volt a jászberényi eseményeknek. Mára ő a harcokban részt vett életben maradtak egyike. Nagy jelentőséget tulajdonít október 27-én a főtéren lévő szovjet emlékmű ledöntésének. A diákság a ledöntés után vonult ki, és az emlékmű romjain padtársa, Baranyi Árpád (később szülész, nőgyógyász szakorvos) elszavalta a Nemzeti dalt. Az emlékmű ledöntését az orosz katonák nehezítették, ezért a templom tornyára leadott hat gyújtógránát kilövésével felgyújtották, mellyel együtt a tetőzet egy része is leégett. Az oltás lehetetlen volt, mert az orosz katonák vadásztak azokra, akik a téren kószáltak. Szerencsére voltak, akiknek sikerült a templomba bejutni, és a főoltár kivételével az összes műkincset, festményt, a templom kincseit biztonságba helyezni. November 4-én a főtéren tüzharc bontakozott ki, melyben az előadó szerint 8 jászberényi halt meg. Közülük hatan forradalmárok estek el, de volt egy 12 éves gyermek és egy fiatal lány. A lövöldözésben két orosz katona is elesett. A sebesültek száma 66 volt, melyből magyar 18 fő. Külön története volt a megtorlásnak is. Az ÁVH-sok a bementések alapján névsort állítottak össze, és házról házra járva szedték össze az esemé-

nyeken résztvevőket, vagy azokat is, akiket csak gyanúsítottak. Akiknél fegyvert találtak - ha harcoltak vele, ha nem - azt biztosan halálra ítélték. Az előadónak sikerült megúszni, mert Jászberényben nem ismerték (kollégista volt), időben elmenekült, és a kritikus napokat egy városszéli családnál megbújva töltötte. Szerényen megemléltette, hogy kitüntetéseit nem az 56-os tetteiért, hanem az 56-os hagyományok ápolásáért, szellemiségének megőrzéséért kapta.

• Izgalmas és aktuális témáról tartott előadást dr. Novák István kanonok, a Jászberényi Nagyboldogasszony Katalikus Óvoda, Kéttannyelvű Általános Iskola, Középiskola és Kollégium főigazgatója, a Jézus Neve Plébánia plébánosa. Az előadás a Jászok Egyesületének összejövetelén hangzott el a Pest megyei Megyeházán. Az összejövetel kezdetén dr. Dobos László ügyvivő köszöntötte a megjelenteket, majd röviden vázolta Novák atya szakmai pályafutását, aki teológiai lelkészi alapképzettségét 1999-ben szerezte, doktori értekezését a keresztény—islám párbeszéd témakörében írta. Az előadó sok példát említett a két vallás azonosságai és különbözőségei között. Azonosság például az egy Isten hívő, melyet az iszlám vallás Allahnak nevez. Különbség a Szentháromság, amit az iszlámok nem értenek. Sok más hasonlóság van a két vallás között, így például az ima, szentmise, a zarándoklat, a böjt és az adakozás. Lényeges különbség a keresztény és a mohamedán vallás hívői között, hogy az utóbbiak napi vallásgyakorlók, míg a keresztények sok esetben már csak névleg azok. Közöttünk nem fordulhat elő, mint például Jordániában naponta megessék: a turistákat szállító buszsofőr az ima idejének érkezéssel megállítja a buszt, kiszáll, előveszi az imaszöveget, és leborulva elvégzi imáját, és csak utána folytatja a buszvezetést. Van még különbség a Biblia és a Korán között is. Míg a Biblia fejlődésen ment át, a Korán pedig a hívők szerint „égből küldetett”, és ezért évszázadok óta változatlan. Novák atya ejtett pár szót a migrációról is. Szerinte a migránsok kitaposott útvonalon jönnek, mögöttük állnak valakik, akik nagyon akarják. Tévedésnek tartja, hogy az Európába érkező migránsok integrálódhatnak (beépül abba a nemzetbe, ahová érkezik). A muszlimok erősen ragaszkodnak identitásukhoz, ha keresztény nő kerül muszlim családba, elő nem fordulhat, hogy ő „téríti” meg a férjét, ellenkezőleg, neki kell a muszlim vallást felvenni. A mecsetek Európában épülnek, és egyre több imaház vagy templom szűnik meg, lesz belőlük kocsma, szupermarket, vagy luxus lakás. A különböző vallások terén tett tanulmányait összegezve Novák atya szerint minden vallásban fontos szerepet játszik a szeretet és a béke. A vallások közötti párbeszédet Ferenc pápa nemrég éppen a zsidó és az iszlám vallás között próbálta erősíteni. Novák atya „Békeség veletek” szavakkal köszönt el a népes hallgatóságtól.

A közelgő ünnepekre való tekintettel : Kívánok mindenkinek szeretetteljes karácsonyi ünnepeket és békés, boldog új évet.

Nagy Albert
Jászkapitány

FIATALOK VÁLASZOLNAK...

„Ha az ünnep elérkezik életedben, akkor ünnepelj egészen.”

Márai Sándor

Te hogyan ünnepelsz?

Számomra a karácsony az év legszebb ünnepe. Az ünnepet otthon a családommal, szeretteimmel töltöm, szentes-tén szűkebb családi körben, majd karácsony első és másnapját rokonságban. Az ünnep közeledtével a lakást feldí-szítjük, majd a fenyőfa beszerzésére is ekkor kerül sor. Imádom a fenyő illatát a lakásban! Mint minden évben, hagyományos ünnepi menü kerül az asztalra: töltött káposzta, kacsasült, hal, különböző sütek és desszertnek töb-bek között bejgli, hókifli és az elmaradhatatlan mézeskalács. A menüsört jó előre összeállítjuk, a hozzávalókat időben szerezzük be, nem hagyunk semmit az utolsó pillanatra. A karácsony legizgalmasabb pillanata az ajándé-kozás, melyre szenteste, a vacsora után kerül sor. Az ajándékbontásnál jó érzés látni, hogy meglepetéseinkkel örö-met szerzünk szeretteinknek. Az est hátralévő része meghitt hangulatban, nagy beszélgetésekben telik. Békés, bol-dog karácsonyt kívánok Mindenkinek!

Menkó Renáta

Számomra a karácsony, és az azt megelőző várakozás, készülődés a maga meghitt érzéseivel és hangulataival, varázsával az év legszebb időszaka. Mindig rácsodálkozom a fénybe öltöztetett ablakokra, házakra, terekre, han-gulatos karácsonyi vásárokra. Imádom a sütiillatú, karácsonyi zenés, beszélgetős és fényben úszó december esté-ket. Ilyenkor igyekszem díszítéssel még bensőségesebbé, hangulatosabbá varázsolni az otthonom (ezért a 2 méte-res fenyőfából idén sem engedek). Az ünnepet számomra igazán különlegessé a közös ünneplések, a családi, ba-ráti együttlétek, összejövetelek teszik, gondolva azokra is, akik nincsenek már köztünk.

Tóth Bianka

Nálunk általában már 23-án fel van díszítve a fenyőfa. 24-én délután édesanyámékhöz megyünk, ahol találkozunk testvéreimmel, és ott történik számunkra az ajándék átadás. Mikorra haza érünk, hozzánk is megérkezik a Jézus-ka. Habár kislányunk már 13 éves, még mindig izgatott az ajándék miatt. Mivel párom 25-én dolgozik, így kará-csony másnapján megyünk a szüleikhez és testvéreikhez, és együtt ünnepelünk. Boldog békés ünnepeket!

Kis Miklósné (Nagy Viktória)

Számomra a karácsony az év legnagyobb és legszebb ünnepét jelenti. 24-én este évek óta sógornőméknél gyűlik össze a család az ünnepi vacsorára, kb. 15-en szoktunk lenni. Mire hazamegyünk, akkorra hozzánk is meghozza ajándékait a Jézuska. Régen mindig elmentünk az éjféli misére is, de a kislányom születése óta 25-én vagy 26-án reggel megyünk templomba, s utána anyósoméknál ebédelünk. Mivel viszonylag messziről származom, ezért a szüleimhez és bátyámékhöz két ünnep között szoktunk elmenni, valamikor a szilvesztert töltjük ott. Olyan variá-ció is előfordul, hogy ők alszanak nálunk. A családban négyen is decemberben ünneplik a névnapjukat, ez még jobban színesíti az év végét. Szoktunk rendezni ún. kemencés partit az ismerősökkel, amikor befutunk a mellék-épületben a kemencébe, forralt borozunk és beszélgetünk.

Karácsony alkalmából mindig szoktam adományozni rászorulóknak részére, általában pénzt küldök valamelyik szer-vezetnek, de "cipősdoboz" akcióban is vettem már részt.

Berkó-Fejes Györgyi

Karácsony az általam legjobban várt ünnep. Talán benne van az év végi jól megérdemelt pihenés is, valamint a szép, ám sajnos egyre ritkább havas táj látványa. Nem feltétlenül a vallási oldalról közelítem meg az ünnepet, in-kább a család egysége az, ami mindig is tetszett benne. Meg persze a vagány ajándékok, amit a nagyszülők, szü-lők vettek, és a fa alatt lehetett velük egész éjjel játszani. Finom fenyőillat, szaloncukor fűtőkben lógott a fáról, amit kóstolgatni kellett, nehogy elromoljon. Most, hogy már mint szülő, nem pedig gyerek vagyok az ünnep so-rán, visszajönnek a régi jó emlékek, lehet legózni, traktorral brümmögni, babázni a kislánnyal, újra gyerek leszek egy kicsit. Már vagy két éve együtt díszítjük a fát, amit ugye a Jézuska hoz már reggel. Olyankor nincs semmi probléma, gond, csak a fa díszítése. Sajnálom viszont azokat, akik a két ünnep között is kell hogy dolgoz-zanak, nekik csak szinte két nap jut a családra. Pedig ez pont erről szól, hogy most mindenki végre szeretteivel egy asztalnál ül, esetleges régi sérelmeket elfelejteni, ez a megbocsátás ünnepe. Gondoljunk bele, van akinek nemhogy ajándék, de még karácsonyfa sem jut, vagy ami még rosszabb, család sem. Megfelelő alkalom az éjsza-kába nyúló beszélgetésekre, idősebbektől tanulni, élettapasztalatot szerezni, amíg van idő és idősebb. Utána már csak emlék lesz belőle, tegyük érte, hogy minél szebb, színesebb legyen, mert ha szerencsénk van, mi is lehetünk nagyszülők, akkor viszont mi jövünk a meséléssel.

Szász Attila

Boldogházi beszélgetések

Korábban a Polgármesteri Hivatal dolgozójaként találkozhattunk vele, és a Boldogházi Híreknek is több évig volt szerkesztője. Most életének legszebb időszakát éli, két kislával gyermekgondozási szabadságát tölti.

Beszélgetőpartnerem Koczáné dr. Fehérváry Mária.

Egyetemi éveid után három évig voltál Jászboldogháza jegyzője. A tanulással töltött "gondtalan" évek után nagy kihívás volt számodra ez a munka?

Nagyon örültem a lehetőségnek, nagy álmom volt a jegyzői munka.

A középiskolai, majd az egyetemi nyári gyakorlatok során szinte minden területen dolgoztam, jobban beleláttam a hivatali munkába.

Turóczi Istvánné jegyzőné távozása után Szűcs Lajos polgármester úr biztatott a pályázatom beadására.

Amikor megkaptam az állást, pályakezdőként nagy próbatételt jelentett számomra.

Minden feladat új kihívás volt, mindegyiket komolyan vettem, mindegyiket próbáltam lelkiismeretesen megoldani, utánanéztem a korábbi ügyiratokban, és nem szégyelltem segítséget kérni a régebben ott dolgozóktól.

Öröm volt számomra, hogy a kollégák fiatal korom ellenére elfogadtak, és mindenben segítségemre voltak. Mindig bizalommal fordultak felém, ez kölcsönös volt, mondhatjuk, baráti kapcsolat alakult ki közöttünk. Minden módon igyekeztem a lakosok problémáit megoldani, és segítséget nyújtani számukra. Magaménak éreztem a gondjaikat, jó érzéssel töltött el, és ma is szívesen gondolok rá, hogy régóta húzódó, megoldásra váró ügyeket is sikerült mindenki meglegedésére rendezni.

Jegyzői éveid alatt végig érezhető volt, hogy érdeklődéssel, nagy empátiával fordulsz az emberek felé, élvezettel végzed a munkádat, és a lakosság is bizalommal fordul hozzád.

Sikeres három év volt, miért váltottál mégis munkahelyet?

Pócs János képviselő úr - akkor még Jászapáti polgármestere is volt - keresett meg azzal a lehetőséggel, hogy a 2013. január 1-jén Jászapáti létrejövő Járási Hivatal vezetését vállaljam el.

Hosszas gondolkodást követően - bár nehéz szívvel hagytam itt a jegyzői munkámat - igent mondtam, a lehetőséget örömmel fogadtam.

Néhány hónapig az Okmányiroda vezetőjeként dolgoztam, igyekeztem megismerni Jászapátit, és részt venni a járási rendszer kialakításának munkálataiban.

Az időközben elfogadott jogszabály alapján azonban három év szakmai gyakorlat volt szükséges a Járási Hivatal vezetői tisztségéhez, nekem pedig néhány hó-



Névjegy

Neve: Koczáné dr. Fehérváry Mária

Született: Szolnok, 1986. június 25.

Szülei: † Fehérváry Árpád

Csák Mária
technikai dolgozó

Testvérei: Zsanett és Árpád

Férje: Kocza Tibor
vállalkozó

Iskolái: Vásárhelyi Pál Közgazdasági
Szakközépiskola Szolnok
Károli Gáspár Református Egyetem Állam-
és Jogtudományi Kara Budapest

Munkahely: Polgármesteri Hivatal Jászboldogháza
Polgármesteri Hivatal Jászapáti

nap hiányzott ehhez, így ezt a beosztást nem tölthettem be.

Az Okmányiroda vezetőjeként eltöltött hónapok alatt azonban megismerték a munkámat, és az időközben megüresedett Jászapáti Polgármesteri Hivatal jegyzői feladatával bíztak meg.

Nagy feladatnak ígérkezett, mivel Jászapáti város, közel 10 ezer lakossal, új ügycsoportokkal, ilyen az építésség, az okmányiroda, a hiányzó helyismerettel és a hivatal 40 fős létszámával.

Pócs János polgármester úr biztatására mégis gondolkodás nélkül vállaltam a feladatot.

Jegyzői gyakorlatod már volt, a vártnál mégis nagyobb feladatokkal szembesültél?

Helyettes hiányában minden vezetői feladat rám hárult, számos bizottsági és képviselő-testületi ülésen kellett részt vennem, természetesen ezek előkészítése is az én felügyeletem mellett történt.

A feladatok szerteágazóbbak voltak, széleskörű tudást, nagyobb körültekintést igénylő döntéseket kellett hozni. Az ott töltött másfél évet szabadság nélkül dolgoztam végig.

Elmondhatom azonban, hogy ez idő alatt pontosan a

munkák sokszínűsége miatt nagy tapasztalatra, tudásra és gyakorlatra tettem szert.

Ezután gyökeres változás történt az életemben, megszületett kisfiad, Bence.

Hét hónapos várandós voltam, amikor abbahagytam a munkát, és innentől kezdve teljes erővel az ő érkezésére koncentráltam.

2014. július 3-án született meg a kisfiam, és ekkor új időszámítás kezdődött az életemben.

A korábbi pörgős, mozgalmas életvitelhez képest csendesebb, de nem kevésbé fárasztó időszak következett sok-sok napi teendővel, de annál több örömmel.

Bence kilenc hónapos volt, amikor kiderült, hogy úton van a kistestvér. 2016. január 12-én megszületett Márton, így már négytagúvá vált a családuk. Marcinál már minden olyan egyszerűbben, rutinosabban ment.

Sokan mondták, hogy nagyon nehéz lesz, hogy mindössze másfél év a korkülönbség közöttük, de már most látom, hogy napról napra könnyebb.

Szerintem életed legszebb időszakát éled most, naponta újabb és újabb csodákkal találkozol...

Valóban ez életem legszebb időszaka, aminek igyekszem minden pillanatát átélni. Persze vannak nehézségek, mint például a kevés alvás, a kevés szabadidő, de ezek idővel feledésbe merülnek, és a szép emlékek maradnak. Bence egyre önállóbb, hiszen nemsokára óvodás is lesz, jövő szeptemberben. Marci pedig a tesótól tanulva hihetetlenül gyorsan önállósodik. Bencénél olyan lassan történt minden, hiszen neki nem volt kitől elnézni a dolgokat, és Marci ehhez képest olyan gyorsan veszi az akadályokat.

Bence nemrég kezdett el beszélni, és így már sokkal könnyebb, hiszen elmondja, mit szeretne. Nagyon élvezem, amikor a tőlünk ellesett magatartásokat utánozza és alkalmazza. Rá szokott szólni a tesójára, hogy „Márton! Na-na!”, vagy például telefonál fel-alá járkálva, és fuvart szervez, mint az apukája.

Mindkét fiamnál elmondhatom, hogy felemelő érzés volt, amikor először rám mosolyogtak, megtették az első lépéseket, kimondták az első szavakat. Ezek számomra örök emlékek maradnak.

Férjed, Tibor munkája következtében biztosan sokat van távol. Hogyan telnek így a napjaitok?

Tibi rengeteget segít a gyerekekkel kapcsolatos teendőkben és a háztartásban is. Nem riad meg a mosogatástól, porszívózástól, de a pelenkázástól és a fürdetéstől sem. Mivel a férjem árufuvarozással foglalkozik, a vállalkozás vezetése, a szervezés és az áruszállítás sok



Bence



Marci játék közben

idejét igénybe veszi, így gyakran van távol.

Eleinte nehéz volt megoldani egy-egy napot a két gyermekkel egyedül, de amint kialakítottam a napirendünket, és kitaláltam, mit hogyan tudok a legegyszerűbben megoldani, már könnyebben ment. Néha azért vannak fennakadások, például ha betegek a gyerekek, de türelemmel ezeken is átlendülünk. Egyre többször tapasztaltam már, és így már tudatosan figyelek is rá, hogyha dolgom van, és nem hagynak a gyerekek, akkor nem görcsölök rá, hogy de ezt most akkor is megcsinálom, hanem leülök hozzájuk, kicsit beszélgetek, játszom velük. Ilyenkor csak egy kis figyelemre van szükségük, amit ha megkapnak, játszanak ügyesen tovább, lefoglalják magukat, én pedig be tudom fejezni a teendőm.

Meg kellett tanulnom „lenyugodni” és „lelassulni” hozzájuk, mert így lehet igazán élvezni a velük töltött időt.

Gondolom, a nagymamák és a dédnagymama is örömmel vannak segítségedre.

Ez valóban így van. Mindannyian erejükhöz mérten sokat segítenek. Anyukám még dolgozik, de körülbelül egy éve van még a nyugdíjig. Szabadidejében azonban nagyon szeret hozzánk jönni, és amiben tud, a segítségemre van. Anyósom itt él velünk, és már nyugdíjas, így mindig kézközelben van, ha segítségre van szükségem. Nagymamám jövőre lesz 80 éves, és bár már fáj szegénynek minden porcikája, mindig igyekszik a kedvünkben járni a finom kalácsaival, pogácsaival és főzeteivel, amelyeknek nincsen párja. Általában, ha sétálunk a gyerekekkel, mindig elmegyünk hozzá, ha egy pár percre is, de sűrűn meglátogatjuk. A fiúk nagyon szeretik mindhárom mamájukat.



Jutka mama Bencével



A dédnagymama a gyerekekkel

Te és a férjed Boldogházán nőttetek fel, és itt telepedtetek le. Lehet ez végleges is?

Mindenképpen véglegesnek mondhatom. Valahogy az a kérdés, hogy máshol telepedjünk le, soha fel sem merült bennünk. Ideköt minket a családjunk, és a munkában is megtaláltuk a számításainkat, így nincs okunk a költözésen gondolkodni. Pócs János képviselő úr többször megkérdezte tőlem, hogy akkor mikor költözöm Jászapátira, és erre mindig az volt a válaszom, hogy soha.

Nagyon szeretünk itt élni, és szeretnénk, ha a gyermekeink is itt nőnének fel ebben a közösségben. Hála az égnek, ezt egyre többen gondolják így, és a település fiataljai közül sokan itt alapítanak családot, valamint számos más községből, városból is érkeznek hozzánk letelepedni vágyók.

Szép és biztató gondolatok községünk jövőjéről. És te hogyan képzeld el a jövődet?

Ameddig csak lehet, tehát Marci 3 éves koráig, szeretnék itthon maradni a gyerekekkel, utána pedig vagy a családi vállalkozásban vagy pedig újra a közigazgatásban szeretnék dolgozni a lehetőségektől függően. De



Együtt a család



Marci keresztlőjén

hogy őszinte legyek, nem várom ezt a pillanatot, bár néha nagyon nehéz, de szeretek itthon lenni Marcival és Bencével!

Korábban a Boldogházi Hírek lelkes szerkesztője voltál. Megmaradt az érdeklődésed a lapunk iránt?

Természetesen megmaradt. Nagyon szívesen segítem annak idején az újság szerkesztésében elsősorban az aktuális önkormányzati döntések ismertetésével, valamint fiatalokról szóló interjúk megírásával. A mai napig el szoktam olvasni minden számot, hiszen miután már Jászapátin dolgoztam, és amióta itthon vagyok a gyerekekkel, én is innen értesülök a faluban törtétekről.

A karácsony közeledtével mindenki nagy izgalommal készülődik az ünnepre. Ti hogyan fogtok ünnepelni?

Mindig is nagyon szerettem a karácsonyi ünnepeket, és amióta anya vagyok, igyekszem ezt az ünnep iránti szeretetet, lelkesedést átadni a fiaimnak is. Már az adventi időszakban el szoktuk kezdeni a készülődést, díszítést a kertben és a házban egyaránt. Örömmel tölt el, hogy hangulatossá válik a környezetünk. Szentesténálunk gyűlik össze a szűk család: anyukám, testvérem, mamám, keresztapám, anyósom és mi négyen. A vacsora elkészítésében még anyáé és mamáé a főszerep. Bencének tavaly is nagyon tetszett a karácsonyfa és a nagy vendégségek. Az idén is így fogunk ünnepelni szentestén. Karácsony első és második napján pedig a testvérekkel ünnepelünk.

Kedves Marcsi!

Öröm volt nekem, ahogyan a családotról, a munkáidról meséltél. A kedvességed, a határozottságod a régi. Csillog a szemed az örömtől és a büszkeségtől, amikor a gyerekeidről beszélsz.

Legyen ez mindig így, a munkádban sikereket, a családi életedben sok-sok csodát, boldog éveket kívánok, és szeretetteljes, áldott ünnepeket mindannyiótoknak.

Konkoly Béláné

Boldogházán itthon – újra itthon

Beszélgetés ifjú Joó-Kovács Balázssal és feleségével, Bettinával

Az adventi várakozás Balázsék életében igazi csoda! Hamarosan megszületik kisfiuk, akit a Vasút utcai házukba várnak nagy-nagy szeretettel és izgalommal.

(Mire az újságunk megjelenik, bizonyára a kisbaba már velük lesz.)

Örömmel mutatták meg a kicsi Balázska gyönyörűen és gondosan berendezett szobáját.

Balázs! Amikor legutóbb írtunk Rólad az újságunkban, Budapesten dolgoztál, és bizony azt gondoltuk, a nagyváros téged is elcsábít, és ott maradsz.

Örömmel hallottuk a hírt, hogy megnősültél, és feleségeddel úgy döntöttetek, hogy családi „fészketek” Boldogházán alakítjátok ki. Nehéz volt a döntés?

Balázs: Betti nagyon szereti a vidéki környezetet. Öt évig a fővárosban tanult, de nem vonzotta az ottani élet, és örült, amikor Jászberénybe helyezték. Érdekes, hogy mind a ketten Budapesten voltunk, de nem ott ismerkedtünk meg, hanem Berényben, ahová én is ötévi (2009-2014-ig) szolgálat után „hazakerültem”.

Betti: Természetesen átgondoltuk, hol szeretnénk élni! Boldogháza több szempontból is vonzott bennünket. Balázs itt nőtt fel, szülei is itt élnek, legtöbb barátja itt van, nagyon szép csendes, közbiztonságilag is nyugodt település, ahol kedves, szorgalmas emberek élnek. Nekem nagyon megtetszett!

Balázs: Adott volt a ház is (a *Kispál Feri bácsi féle ház*), és óriási családi segítséggel kezdtünk az átalakításhoz. Rengeteget dolgoztak és dolgoznak itt a szüleink. Betti szülei is nagy odaadással segítettek, hogy mire első unokájuk megérkezik, a szobáskája kész legyen. Még nagyon sok munkánk lesz, de lépésről lépésre mindent meg fogunk oldani. „Házorientáltak vagyunk.”

Tudom, nagyon összetartó család vagytok, és ahogyan most a közösen elvégzett munkálatokról beszéltél, ezzel is alátámasztottad tapasztalatomat.

Balázs: Így van. Mindenki segített! Testvéreim, akik a boldog anyaságot élvezik, szóban biztattak ben-



Bettina és Balázs

nünket, és jó tanácsaikat köszönettel vesszük.

Nem lehet könnyű teljes erőbedobással hivatásokat végezni, és az otthonokat alakítani!

Balázs: Betti (aki a *Nemzeti Közszerződési Egyetem Rendészettudományi-kar bünygyi szakán végzett, és Berényben együtt dolgoztunk, mint bünygyi vizsgálók*) május óta babavárási szabadságon van, és ő felügyeli az itthoni munkálatokat. Az én munkarendem az utóbbi időben megváltozott, ahhoz kell alkalmazkodnom. Ezért tudok kevesebbet vállalni a helyi Polgárőr Egyesületnél. De amikor itthon vagyok, a körzeti megbízottal összefogunk, és megbeszéljük a községi feladatokat, és végigpásztázzuk az utcákat. Természetesen a falu biztonsága érdekében mindent megteszünk.

Bettike! Megismerkedtél-e már a helyi fiatalokkal?

Betti: Balázs barátaival rendszeresen tartjuk a kapcsolatot, de az itt élő munkatársakkal is szívesen találkozunk szabad időnkben. Bográ-

csozunk, udvaron sütünk-főzünk baráti, családi körben.

Mit csináltok szívesen a maradék szabad időtökben?

Balázs: A házat! S ha nagyon vágyunk kikapcsolódásra, elmegyünk kettescskén romantikus túrázásra. Szeretjük a Mátrát, de legutóbb a Dunakanyarban felfedeztük a csodálatos Dera-szurdokot. Mindenkinek ajánljuk!

Betti: Az én barátaim horgászatra csábítanak bennünket. Kedvenc helyünk Besenyszög, ahol legutóbb egy szép pontyot fogtunk, de szívesen horgászunk a Zagyvában is.

Nagyon sok fiatal költözött az utóbbi időben községünkbe. Gondolom, Ti is találkoztatok már velük. Mi az, amin szerintetek is, és ő szerintük is változtatni, javítani kellene? (Természetesen azért, hogy minél többen költözenek ide, Jászboldogházára.)

Betti: Nekünk itt minden megvan! Virágbolt, barkácsüzlet, élelmiszerboltok. Ha nagyobb dolgot akarunk vásárolni, mivel Berényben van a munkahelyünk, ott vesszük meg, amire szükségünk van. Meg vagyunk elégedve ezzel a településsel, szüleimnek is nagyon tetszik.

Balázs: Sőt! Munkatársainknak is ajánljuk községünket, akik szívesen jönnének. Javaslom, hogy *az eladó házakat jobban hirdessék, mert keresik a vevők.*

Kedves Betti és Balázs! Köszönöm a beszélgetést, kívánok Nektek nagyon jó egészséget, boldog életet, és sok-sok örömet születendő kicsi fiatokban.

Kapjatok tőle soha el nem múló szeretetet, legyetek neki biztos támaszai a mindennapokban.

Zrupkó Ferencné

AZ ALKOTÁS ÖRÖME

Fény és árnyék – akár az életünk...

Mindig érdekel, mi indít valakit arra, hogy minden előzmény nélkül egyszer csak festeni kezdjen. Darók Sándorné Marikát régóta ismerem, de csak most tudtam meg, hogy olajfestményeket készít. Amikor megláttam ezeket, nehéz volt elhinni, hogy sosem tanulta a festést. Ezúttal vele beszélgettem az alkotásról, képekről, fényekről és árnyékokról.

Ervin Atya szobájában egy nagyon szép, tanyát ábrázoló festményed látható. Mi a története?

- A gyerekek nemrég föltek a festményeimet a facebookra. Ervin atya meglátta, és arra kért, hogy fessek neki egy olyan képet, ami tanyát ábrázol. Azért kérte,



mert bár hegyek között született és nevelkedett, nagyon tetszik neki a pusztai látvány. Mesélte, hogy élete egyik legszebb napja volt, amikor két éve dr. Pap Béla bemutatta neki autójával a környező vidéket. Életében nem találkozott a tanyavilággal, de elmondta, milyen hangulatú képet szeretne, és így készült el a kis kunyhót ábrázoló festmény gémeskúttal, szénakazallal, lombos fákkal.



A rajzolás, festés iránti érdeklődést legtöbbször az általános iskoláig vezetik vissza. Nálad ez hogy alakult?

- Az iskolában szerettem rajzolni, de a festéssel általános iskolában elrontottam a képet, összefolytak a színek. Az általános iskola után eszembe sem jutott, hogy nekem még valamikor közöm lesz a festéshez.

Ehhez férjhez kellett jönnöd Boldogházára...

- A férjemnek köszönhetem, hogy festeni kezdtem. Kezdetben anyósomnál laktunk, ahol volt egy nagy nappali. Egyszer Sanyi mondta, hogy olyan üres a



Tájkép fényekkel - az „első korszakból”

szemben lévő fal, jó lenne festeni rá valamit. Onnan jöhetett az ötlete, hogy látta, milyen sokat rajzolok az akkor 3 éves Veronkának, aki gyakran ájtott hozzánk a szomszédból. Meglepődtem, és egy ideig csak néztem a falat, végül egy erdős tájat képzeltem el rajta. Nem tudtam, hogy fogjak hozzá, gondoltam, előbb ceruzával megrajzolom a vázlatot. A gondos munkából aztán a falon szinte semmi sem látszott. Elkezdtem festeni, és már nem számítottak a vonalak, jött magától. Az egész falfelületet befestettem. Mindenkinek nagyon tetszett, aki látta, azt mondták, olyan, mint egy poszter. Ez jólesett, és biztatást jelentett a további munkákhoz.

Ekkor születtek az olajfestményeid.

Nagy bátorság kellett, hogy minden tanulás nélkül hozzáfogtál egészen nagyméretű képekhez is.

- A falfestményt látva Sanyi már biztos volt benne, hogy valami szunnyadhat bennem. Bevásárolt minden kelléket, festőállványt, ecseteket, én pedig



Bikaviadal

elkezdttem farostlemezekre festeni olajfestékkel. Általában másoltam a képeket naptárról, képeslapról, később az internetről. Nagyon sokat festettem ebben az időben, és szinte mindet elajándékoztam. Egy tanyát ábrázoló képem például Angliába került. Csak négy nagyobb festményt tartottam meg, ezek nagyon közel állnak hozzám – talán mert olyan sokat dolgoztam velük.

Mégis hosszú szünet következett, hiszen csak néhány hónapja kezdtem újra festeni.

- Harminchárom évig semmit sem festettem. Amikor építkezni kezdtünk, nem volt sem idő, sem hely erre. Aztán Sanyika kezdte az iskolát, jött a vállalkozás, sok más dolog lefoglalt. Néhány évvel ezelőtt Sanyi fiam biztatott, hogy miért nem festek újra. Vett nekem festéket, ecseteket, és asztali állványt is, ami kisebb képek festéséhez alkalmas.

Férjem elvesztése után egy ideig semmi sem érdekelt. Ezen a nyáron éreztem először, hogy jó lenne újra festeni. Hozzáfogtam, és így készültek a kisebb méretű olajfestmények. Így azt mondhatom, hogy a két Sanyi biztatására születtek a képeim. Bár sosem tanultam a festést, de az interneten a különböző rajztanfolyamokból sokat tudok hasznosítani.

Festményeid nagy része tájkép, és szinte mindegyiken nagy szerepe van a felkelő vagy lemenő napnak – a fénynek.

- Dunántúlról származom, hegyek, dombok között nőttem fel. A kertünk egy hatalmas réttel folytatódott, ahol gyönyörű margaréták nyíltak. A közelben egy kis patak folydogált, a háttérben pedig csodás hegyek emelkedtek. Biztosan ez határozta meg a természetet, a víz, a fák szeretetét, legszívesebben ezeket örökítem meg. A festés során tapasztaltam, milyen fontos szerepe van a fénynek, hogy a fények és árnyékok változását kell jól eltalálni, attól lesz élő a kép. Ugyanakkor a festéshez is fontos, hogy legyen elég fény, különben egészen más hangulatú lesz a kép, mint szeretném. Ezért nem örülök a mostani borús napoknak, de tervezem, hogy megoldjuk valahogy a kellő világítást.



Paál László festményéről készült kép

Számomra van abban valami jelképes, hogy férjed indított el a festésben, és most éppen ez a tevékenység segít a hiányát enyhíteni.

- Két éve már, hogy nincs velünk, de sokszor érzem, hogy segít nekem. Biztosan nem véletlenül kezdtem újra festeni. Teljesen kikapcsol, megszűnik körülöttem a világ. Sokszor annyira magával ragad, hogy ha befejezem az egyik képet, már rögtön kezdeném a másikat. Amikor egy festmény elkészül, kiteszem, nézegetem, aztán addig javítgatom, míg azt nem érzem, hogy most már jó. Akkor már nem szabad hozzányúlni. Sok örömet jelent a festés, és az külön, ha másoknak is tetszik, örömet okoz. Ugyanakkor nekem a festéshez nyugalom kell. Ezt próbálok megteremteni magamban és a környezetemben is.

Kedves Marika, ezt az újra megtalált nyugalmat éreztem belépve a melegséget árasztó barátságos otthonodba, és hallgatva gondolataidat. Nem csodálom, hogy a barátok is szívesen jönnek hozzád, személyiséged és környezeted is békét sugároz. Kívánom, hogy találj sok örömet a hozzád közel álló emberekben, a természet szépségeiben és az alkotásban.

Családi gazdálkodás

Beszélgetés a Matók családdal

Nem volt egyszerű az időpont egyeztetés Matók Lajosékkal, hiszen a soros mezőgazdasági munka a legfontosabb, és akkor kell végezni, amikor az időjárás engedi. A két fiú, Gábor és Csaba is állandóan foglaltak, mivel igyekeznek több lábon állni. A beszélgetésbe a legkisebb Matók is bekapcsolódott, a kétéves Bence, aki szorgalmasan jegyzetelt velem együtt.

Hogy indult a vállalkozások?

Lajos: Nem jól. Először a munka mellett foglalkoztam a magángazdálkodással. Kezdetben nem sok földünk volt, mert az árverés idejére az apósom kárpótlási jegye nem érkezett meg, Györgyéről meg nem mertem vásárolni. Nem hallgattunk Ibolya nagyapjára, Beszteri Ferenc-re, aki mindig bízott a magántulajdon becsületének visszaállításában. „A magyar ember nem lehet tulajdon nélkül!” – erősítette nekünk, mi meg nem hittünk neki. Mennyire igaza volt! Ragaszkodott a tápiói tanyájához, és micsoda érték lenne most az, a gyönyörű gyümölcsösével együtt! Mi meg szétszedtük!

Visszatérve a kérdésedhez, így nem lett annyi földünk – pedig a rálévő megvolt – és ebből sok minden következett. Jóságartatásba kezdtünk, mivel régi szabály a mezőgazdaságból élni akaróknak, ha nincs annyi földed, pótolod állattartással.

Csaba: Ebbe kapcsolódtam be én is. Bár az Erőszakos Szakközépiskolában végeztem, de a katonaság után lehetőséget láttam a vállalkozásban. Földet vásároltam, és a sertés, hizómarha, tejelő állományomat folyamatosan tudtam növelni. Kezdetben nem volt gond, a felvásárlók jöttek és vitték az állatokat, elfogadható volt a tej ára is.

Lajos: Akkoriban még szinte hente volt sertésfelvásárlás, most jó, ha évente kétszer szállítanak.

Csaba: Gond van a hizómarha eladással is. Elgondolkodtató, ha nem biztos a bevétel, mást kell csinálni! Tapasztaljuk, a minőségi állati terméket nem veszik, az úgynevezett húskészítményeket vásárolják az emberek, ami húst alig látott. De ugyanezt el lehet mondani a tejről



is! Ha összehasonlítjuk a bolti árral, és az ottani tej minőséggel, bizony elkeseredik az ember. Elkeserüünk, és újra kezdjük! Ezt láttam szüleimtől, nagyszüleimtől. Végezzük munkánkat, én viszem a gazdaságot, a jószágok gondozását végzem, édesapám a gépi munkákban segít: a szántásban, tárcsázásban... Édesanyám a tejkezelést intézi. Valóban több lábon állunk, mert a mezőgazdaság mellett besegítek feleségemnek is a vendéglátásban.

Gabi! Te viszont kezdettől fogva a mezőgazdaság felé fordultál!

Gabi: Valóban. Az általános iskola elvégzése után Törökszentmiklósról kerültem a Székács Elemér Mezőgazdasági Szakközépiskolába, majd a Gödöllői Agrártudományi Egyetemre. Ott megszereztem a növényvédelmi szakdiplomát, majd a környezetvédelmi- környezetgazdálkodási oklevelet, végül munka mellett a logisztikai szakoklevelet. Sokfelé dolgoztam már, és igyekeztem min-

denütt, minél több tapasztalatra szert tenni. Így kezdetben a megyénkben voltam növényvédelmi felügyelő, majd a német KWS cégnél kereskedőként dolgoztam. 2005 tavaszán Angliában próbáltam szerencsét. Először egy számócafarmon dolgoztam mindeneként, majd egy kertészeti cégnél tevékenykedtem. Ott tanultam meg a vállalkozás alapelemeit is, és ezután kertészeti vállalkozásba kezdtem. Főállást az autópálya-rendészetnél kaptam mint felügyelő, ügyeltem az út menti zöldterületek karbantartására. 2011-ben jöttem haza. Utána vásároltam meg a Jasin-féle tanyát és a körülötte lévő földterületet.

Gazdálkodni kezdtem, és kertészkedtem. Időközben megkerestek Újszilvásról, az ALTOTERRA Kft.-től, és a teljes inputanyag eladásával, forgalmazásával foglalkoztam. És jött a 2015-ös mezőgazdasági törvény, amely arra kötelezte a földműveléssel foglalkozó gazdál-



kodekat, hogyha nincs bizonyítványuk hozzá, kötelesek növényvédelmi szaktanácsadót foglalkoztatni. Így irodát nyitottam a helyi Szolgáltatóházban. Főállásom is van egy magyar vállalatnál, ahol a jövő technológiájához szükséges anyagokat forgalmazzuk, pontosabban a termőföld tápanyag visszapótlásához szükséges termékeket.

Hogyan látjátok a mezőgazdaság jelenlegi helyzetét?

Csaba: Valamikor a cukorrépa a vetésforgó fontos része volt. Éveken keresztül „lemondunk” ennek vetéséről. Most már újra lehetne indítani a termelést, hiányzik az infrastruktúra, a feldolgozási lehetőség. Jó termőterületek vannak, a cukor is fontos cikk az árutőzsdén. Új üzemek, gyárak, korszerű technológiák kellenek az újrakezdéshez. Az előzőekben említettem, az állattenyésztés nem nyereséges. Kérdés: érdemes-e továbbvinni? Ha hamarosan nem változik az állati termékek felvásárlási ára, nagy gondok lesznek! Leállunk a tenyésztéssel, még akkor is, ha tudjuk, hogy a szarvasmarha újbóli állományba állítása nem egy évi munka. Nem külpiacon kellene gondolkodni, hanem a helyi piaci lehetőséget szükséges megnyitni.

Gabi: 80 ezer szakmunkás hiányzik

a mezőgazdaságból. Nincs elegendő megbízható napszámos. Nagy szülői felelőtlenség, leszoktatták a gyerekeket a munkáról.

A nagyobb gazdaságok tökeeresek, felszereltek, és 2020 után is fenn tudnak maradni. A közepes és kisebb mezőgazdasági vállalkozóknak dönteniük kell. Főállásban – kisebb tökeberuházással – feldolgozásban gondolkodnak, vagy összefognak többen, és értékesítési, feldolgozó csoportokat hoznak létre. Bízom benne, hogy a jó minőségű árunak lesz jövője, lehet még önellátó gazdálkodás Magyarországon! Tehetség, rátermettség, szorgalom – ezekre kell támaszkodni, és nem kiölni a magyar emberek-ből.

Ibolya: Mi már csak besegítünk a családi gazdálkodásba, de a fent említett gondokat látjuk és érezzük. Olyat kell termelni, amit el tudunk adni. Mi már a férjemmel bővítésen nem gondolkodunk, azt kell megőrizni, amit eddig megszereztünk. Annak örülünk, hogy fiaink jól boldogulnak. Bár Boldogházán földhöz jutni már nehéz, szerencsére Csabának sikerült állami földet vásárolni a közelmúltban.

Lajos: Sok lehetőség van ebben a rendszerben, csak jól fel kell ismer-
ni azokat!

A pályázati lehetőséget ki tudják-e használni?

Gabi: A kicsiknek nagyon nehéz. A pályázati pénz nem elég, ahhoz meglévő infrastruktúrának, jó alapoknak kell lenni. Nem elég megnyerni, óriási felelősséggel jár annak cél szerinti felhasználása. Egyébként segít. Én is pályáztam, és nyertem is. Nem bántam meg, de a tanulságokat leszűrtem. (Lehet, hogy e nélkül is elértem volna célo-
mat.)

De mindenkinek javaslom, addig kell felvenni a pályázati pénzeket, amíg adják!

Csaba: Eddig még nem pályáztam, mivel a feldolgozási gépsorhoz túl kicsi a volumenem. Betakarító gépre pályázni fogok, nagyobb istállóra egyelőre nem, mivel azt tanyára kellene kivinni, faluhelyen már nem lehetne beruházni.

Milyen terveitek vannak a jövőben?

Csaba: A meglévő gépparkkal, földterülettel jól gazdálkodni, és a legtöbbet kihozni belőlük. Természetesen legfontosabb a család, és szeretnénk egészségben, örömben felnevelni kisfiunkat, Bencét.

Gabi: Felépíteni új otthonomat, a többi már a munkáról szól. Elvem: Több lábon, apró lépésekkel előre. Természetesen célnak lenni kell, és kompromisszumok is kellenek.

Lajos: Mi meg vagyunk elégedve életünkkel, korunkhoz képest egészségesek vagyunk. Nekünk a legfontosabb tervünk és kívánságunk, hogy családjunkat egészségben, elégedettnek lássuk, és minél tovább gyönyörködni tudjunk unokánkban.

Kedves Matók család! Köszönöm, hogy megosztottátok Olvasóinkkal gondolataitokat. Kívánok az egész családnak áldott ünnepeket, és egészségben, eredményekben gazdag új esztendőt.

Zrupkó Ferencné

Régen volt — hogy is volt?

Régi karácsonyok egy népes családban

Testvérünk emlékére

A karácsony a gyerekek számára a csodavárást jelenti. Nem értik, de nagyon várják, ahogy a karácsonyfa titokzatos módon a szobába kerül, alatta a várta várt ajándékok – csupa örömteli izgalom. Szécsi Pálné Bajor



Ilona családjában volt, hogy egyszerre hét gyermek várta a karácsonyestét. Ez alkalommal ő idézi fel gyermekkori emlékeit.

Heten voltunk testvérek. Nagyon szomorú, hogy Évike az elmúlt napokban örökre eltávozott közülünk. A régi idők felidézésével rá is emlékezem.

A karácsonyokat mindig nagyon vártuk, készültünk rá, és bizony előfordult, hogy előtte mindent felforgattunk, kerestük az elrejtett ajándékokat. Családunk vallásos volt, december elejétől együtt jártunk a hajnali misékre. Karácsony napján böjtöt tartottunk, ami azt jelentette, hogy az éjféli miséig nem volt szabad húst enni, általában tejberizs vagy sajtos tészta volt az ebéd. Délután már nagyon izgatottak voltunk, aztán este mindnyájan összegyűltünk a szobában. Ültünk a kemencepadkán, imádkoztunk, énekeltünk, és nagyon vártuk a Jézuskát. Egyszer csak megszólalt a csengő, és apukám elkiáltotta magát: - Itt van már! Ma is emlékszem, milyen boldogság volt, amikor kinyílt a konyha ajtaja, és megláttuk a feldíszített karácsonyfát. A díszek nagyon egyszerűek voltak: ezüstre festett dió, alma, pattogatott kukoricából készült fűzér, gyertya, angyalhaj. Nekünk gyönyörű volt! Szaladtunk megnézni az ajándékokat. Általában sál, zokni, kesztyű volt a fa alatt, de legjobban a meséskönyveknek, társasjátékoknak örültünk. Ezek nem személyre szóló ajándékok voltak, hanem közösek. Nagyon szerettük a dominót, marokkót, szívesen malmoztunk, és sokszor kártyáztunk együtt a szüleinkkel. A könyvekből a szülők olvastak fel nekünk, később pedig a nagyobb testvérek a kisebbeknek.

Amikor eljött az éjféli, mindnyájan a templomba indul-



Szüleinkkel 1944-ben, amikor még csak négy gyermek volt. Balról jobbra: én, Pista, Géza és Éva

tunk az éjféli misére. Maga az út is élmény volt: éjszaka, a hatalmas, szikrázó hóban ballagott a család. Különleges hangulata volt a misének is. Ilyenkor megtelt a templom, a távoli tanyák lakói is eljöttek, és nagyon szép karácsonyi énekeket énekeltünk.

Másnap aztán bepótoltuk a böjtöt: húsleves, kacsasült vagy libasült volt az ebéd káposztával. Anyukám nagyon finom kalácsokat süttött, mákos, diós, lekváros kalács egészítette ki a menüt. Nálunk a karácsony családi ünnepnek számított, ilyenkor nem mentünk vendégségbe. A szaloncukrot sokáig anyuka készítette titokban, ő csomagolta sztaniol papírba is. A legszűkö-



Együtt a család. Édesanyám ölében Laci, mellette Magdi, édesapám előtt Zoli. Mögöttük balról Géza, Éva, én és Pista.

sebb években is volt karácsonyfánk. Amikor nem tudtak venni, bukszus bokor ágaiból készítették el nekünk.

A nagyszüleink Porteleken éltek, és a gyerekek közül többen néha ott töltöttük a karácsonyestét. Nagyon emlékezetes maradt egy ottani szokás. Süteményeket tettünk az ablakba, hogy ha majd az anyuka hozza a karácsonyfát, ne maradjon éhes. Különleges érzés volt, amikor láttuk, hogy egy fehér kéz benyúlt az ablakon, és kivette a süteményt! Később megtudtuk, hogy keresztanyám volt az angyal, ő vette ki fehér kesztyűben a süteményt. Sokáig elhittük, hogy tényleg az angyal hozza a karácsonyfát. Amikor már nagyobbak voltunk, a kicsiknek akkor sem árultuk el a titkot. Az volt az igazi nagy öröm, amíg hittünk benne.

Ma is szívesen gondolok vissza a régi karácsonyokra, a gyerekkorunkra. Nagyon jó volt, mert sokan voltunk. Sokat játszottunk, szerettünk együtt lenni, örülnünk egymásnak. A nagyok vigyáztak a kisebbekre, és ünnepeken nem az ajándék értéke számított, hanem hogy együtt lehettünk. Társasjátékoztunk, kártyáztunk, és nagyokat nevtünk. Együtt volt a család.

Jó érzés, hogy az összetartozás örömét sikerült megőrizni a családukban. Most is nagyon várom a karácsonyt, mert jönnek haza a gyerekek, unokák, és nagy boldogság, hogy a nemrég született első kis dédunokám is velünk lesz.

Szécsi Pálné Bajor Ilona

Rólunk írták...



Új Néplap, 2016. november 8.
Színvonalas produkciókkal érkeztek az idősek

Első alkalommal rendezték meg Jánoshidán a nyugdíjas korosztály számára a Jászsági Ki mit tud? – versenyt. A tánc, vers és próza, színjáték, ének, hangszeres zene területéről műsorukat bemutatók produkcióját a Szolnokról érkezett, énektanári minőségében megjelenő Terjéki Katalin, a jászberényi Palotásy János zeneiskola igazgatója, Farkasné Szőke Tünde, valamint a Jánoshidán tanító Paksi Gabriella néptáncos véleményezte.

Elsődlegesen természetesen nem az volt a fontos, hogy milyen eredményt érnek el a nevezettek, hanem hogy a szép korúak művészeti csoportjai bemutathassák előadásaikat, s közben ők és a közönség is jól érezze magát. A különböző kategóriák díjait a következők szerezték: népdalkörök kategóriájában az alattyáni „Aranyalkony” Nyugdíjas Klub Férfikórusa, akik katonadalokat adtak elő.

Vers és próza kategóriában a jászberényi Murvainé Láng Róza szerezte meg az első helyezést, akit Petőfi Sándor: Apostol című művéből adott elő részletet. *Díjat nyert szintén kórus, népdalkör kategóriában a jászboldogházi Csillagvirág Énekkar-Egyesület, melynek tagjai*



Jánoshidán, 2016. november 5-én

két népdalcsoportot énekeltek. A zsűri tetszését elnyerte a jászfelsőszentgyörgyi Őszikék Nyugdíjas Klub Hacsek és Sajó produkciója, színjátszás kategóriában nyertek vele díjat. A jászszentandrás Lakatos Józsefné szóló ének, a szintén Jászszentandrás Süss Lajosné pedig vers, próza kategóriában nyert, aki Ábrányi Emil: „Mi a haza?” című versét szavalta.

A Csillagvirág Énekkar Egyesület ez alkalommal kapott oklevelében a következőket olvashatjuk: *A Jánoshidán megrendezett I. Jászsági nyugdíjas Ki mit tud versenyen kategóriájában (kórus, népdalkör) a legjobb eredményt érte el.*

Olvasóink nevében is szeretettel gratulálunk, és további sikereket kívánunk.

Új Néplap 2016. december 6.

Szépítették településüket

A község idén ünnepli önállóvá válásának hetvenedik évfordulóját. A jászboldogházi Faluvédő és Szépítő Egyesület szeretett volna valami maradandót alkotni a jeles évforduló apropóján. Így a falu központjában lévő Coop-üzlet előtt rendezték a közterületet, hogy egy kis parkot hozzanak létre, járdával, térkövel, padokkal, virágágyással. A kivitelezés elkészült, tavasszal pedig virágokkal ültetik be a most kialakított virágágyásokat.

Az önálló Jászboldogháza első plébánosa

Pintér Pál (1895–1977)

Amikor Pintér Pál plébános 1946-ban kérte áthelyezését Nádudvarról Jászboldogházára, Czapik Gyula egri érsek a következőkkel bocsájtotta útjára: „1946. április 19-én elem terjesztett kérelmére a nádudvari lelkészi állás vezetésétől felmentem, és saját kívánságának figyelembevételével a már önálló plébániának elismert Jászberény-Boldogházai lelkészi állásra rendelem (...), és megbízom, hogy a szervezési munkákat dr. Kele István prelátus, jászberényi plébános utasítása szerint folytassa le. Kísérje üdvös törekvéseit Jézus Szentséges Szívének bőséges kegyelme.”

Jászboldogháza temploma 1930-ban épült fel, de ebben az időben még mindössze 12-14 ház állt a közelében. A Szent Család tiszteletére szentelt templomban vasárnap és ünnepnapokon a jászberényi főplébánia papjai vagy ferencrendi szerzetes atyák miséztek.

Az 1946-ban önállóvá vált településnek szüksége volt önálló plébániára és plébánosra. Pintér Pál szívesen jött a Jászságba, a szülőhelyéhez közeli településre. Jászberényben született 1895-ben, és 1919-ben szentelték pappá. Mielőtt községünkbe érkezett, Detken, Arlón, Bodonyban, Kunszentmártonban, Miskolcon káplán, majd Rakamazon, Büdszentmihályon, Tibolddarócon plébános volt. Nádudvaron 1941-től volt plébános, innen érkezett Jászboldogházára, és ő alapította meg a plébániát. A lelkészi állást 1946. július 1-jén foglalta el. Kezdetben Kocza Antaléknál lakott, 1947. április 1-

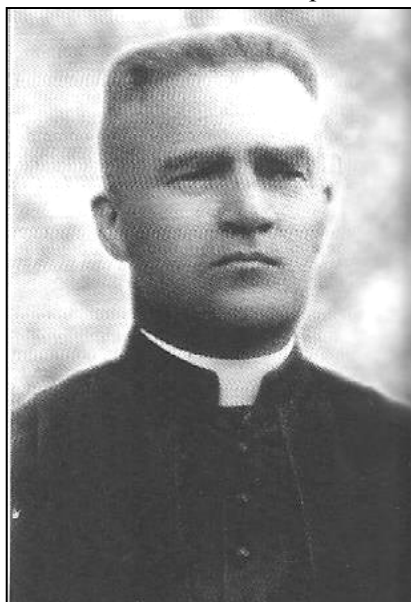
től pedig Kalmár Pál vasúti pályáról adta bérbe lakását a plébánosnak. 1948-ban a Katolikus Olvasókört plébániává alakították, ide költözött Pintér Pál, és itt lakott 1957-ig, az új plébánia felépüléséig.

Pintér Pál nehéz időszakban kezdte munkáját, amire Kele István jászberényi plébános levele is utal. 1946 májusában a következőket írta Pintér Pálnak:

„Kötelességem megírni, hogy Boldogházán nincsen sem lelkészi lakás, sem javadalmi föld (...) A felállítandó lelkészesség funkcióinak ellátásához erős fizikum szükséges (...) Filiája kettő: Csikos és Tápió. Emellett még négy tanyaközpont iskoláiban kell a hitoktatást ellátni, és pedig Csikosban, Tápióban, Alsóboldogházán és Sóshidán. Műút egyikhez sem vezet. Őszi időben és tavaszi olvadáskor csak gyalog vagy lóháton járható.”

Ilyen feltételekkel kezdte hivatá-

sát Pintér Pál, aki rendszeresen misézett a tápiói és csikosi kápolnában is. Plébánosi szolgálata mellett valamennyi iskolában oktatta a hittant, az alsóboldogházi egyházi iskolának pedig igazgatója volt. A háborús károk súlyosan érintették az iskolákat, első feladat az épületek helyreállítása volt. A tanyai gyermekek közül sokan nem jártak rendszeresen iskolába, dolgozniuk kellett a földeken, ezért meg kellett nyernie a szülők támogatását. 1947-ben 287 gyermek hitoktatását kérték a szülők. Jó kapcsolata volt a fiatalokkal, többen az ő hatására kezdtek rendszeresen templomba járni. Krasznai Lajos így emlékezik: „Az iskolán kívül a másik intézmény, amely abban az időben rám, mint tanyasi gyermekre különös hatást gyakorolt, a templom volt és vele együtt a hitélet. Itt találkoztam hittanórán Pintér Pál atyával, aki akkoriban lett az önállóvá vált község frissen



A vasutasok harangjának szentelése 1949-ben
A képen középen Pintér Pál plébános

kinevezett plébánosa. (...) A hitoktatás során egyre közelebb kerültem a katolikus egyház tanításaihoz. Pintér atya invitálására mind gyakrabban kezdtem járni a templomi szentmisékre, litániákra, és hamarosan igencsak aktív ministráns lettem.”

1948-tól a politikai változások nyomán egyre nehezebbé vált a hitoktatás. Már ebben az évben elrendelték az alsóboldogházi egyházi iskola államosítását, de a szülők és a képviselő-testület ellenállása miatt csak 1950-ben került sor a végrehajtására. 1954-ben már csak 54 gyermek iratkozott hittanra, később pedig csak a templomban volt lehetséges a hitoktatás.

A korabeli állapotokat jól jellemzi egy akkori kisdíák, Nagy Albert emlékezése: „Pintér Pál plébános úr, aki az egyházi iskola igazgatója volt, az alsóboldogházi iskolába gyalog járt ki a faluból. Az első év végén még vizsgáztatás volt, ahová a szülőket is meghívták. (...) Első- és második osztályos koromban a vasárnapi szentmisén való részvétellel javasolt, majd az iskolák államosítása után pedig tilos volt. Emlékszem, egyszer Pintér Pál kijött a tápiói iskolába, és a tanító úr nem engedte be az osztályterembe. Az előtérben adott neki egy kis

időt, hogy beszélgesse velünk.”

Pintér Pál a megváltozott körülmények között is lelkesen folytatta munkáját. Földosztáskor 15 hold földet kért, amit meg is kapott az újonnan alakult egyházközség részére, emellett két házhelyet, egyiket a plébánia, másikat a kántorkák céljára. Nevéhez fűződik a templom villamosítása 1951-ben. 1957-re felépült a plébánia épülete, ettől kezdve ide költözött. 1957-ben – felépülése után először – sor került a templombelső festésére.

Pintér Pálra ma is úgy emlékeznek a helyiek, hogy nagyon szerette a sportot, szenvedélyesen érdeklődött a labdarúgás iránt. Minden helyi mérkőzésen jelen volt, de gyakran a fővárosba is elutazott civil ruhában egy-egy bajnoki mérkőzésre. Szerette a sakkot, ő alapította meg a helyi sakk szakkört.

Köztisztelőben állt a faluban. Tekintélyének, határozott fellépésének köszönhető, hogy 1956-ban nem történt tragikus esemény a községben. A községi tanács tagjaként is tevékenykedett, igyekezett megtenni mindent a község fejlődéséért. 1959-ben esperesi címet kapott.

Jászboldogházán 1960-ig volt



Pintér Pál sírja
a jászberényi temetőben

plébános, innen Jászfényszarura távozott, és 1967-ben vonult nyugalomba. 1969. június 29-én tartotta aranymiséjét a jászberényi főtemplomban.

Községünk első plébánosa 1977-ben halt meg Jászberényben, és a Szent Imre temetőben nyugszik szülei sírjában.

Papp Izabella



Európa bajnok lett Réka!

A Szófiában megrendezett karate Európa bajnokságon Kerekes Réka korosztályában első helyezést ért el. Gratulálunk Európa bajnokunknak!

NYITVA TARTÁS:
TÁPIÓSZÉLE
Tápiószéle, Kerekes R. & T.
Nyitvatartás: 8-18:00
Szombat: 8-12 óráig

NAGYKÁTA
Nagykátán, Borsos R. & M.
Nyitvatartás: 8-18:00
Szombat: 8-12 óráig

Minőségi szemüvegkeretek már 6990 Ft-tól, nagy választékban!
Állandó akciók szemüvegkeretekre és lencsékra!

ISKOLAKEZDÉSI AKCIÓ!
Minden gyermeknek 0-14 év, komplett szemüveg vásárlásánál szert ajándék!
20% ENGEDMÉNYT ADUNK!

VARILUX
MULTIFOKÁLIS LENCSE AKCIÓ!
Egy pár Varilux szemüveglencse vásárlása esetén egy másik pár lencsét adunk ajándékba.

SEMMÜVEGVÁLTÁS, GARANCIÁVÁLLALÁS!

Minden születésnapját ünneplő vásárlónak, komplett szemüveg vásárlás esetén, 20% engedményt adunk!
(A kedvezmény a születésnap előtt vagy után egy hétig lehet érvényes)

DIOPTRIÁS NAPSZEMÜVEG KÉSZÍTÉS!

Komplett olvasó szemüveg akár 7990 Ft-tól!

SEMMÜVEGKÉSZÍTÉS, 1 NAPON AKÁR BELÜL

SZÉPKÁRTYA ÉS EGÉSZSÉGPÉNZTÁRI ELFOGADÓHELY, BANKKÁRTYÁS FIZETÉSI LEHETŐSÉG.

Mobil: 06 20 335 1703, Telefon: 06 53 380 550

Könyvtári Hírek



Az őszi folyamán könyvtárunkban a 70 éves Jászboldogházával ismerkedtek a gyermekek.

A 2. osztályosakkal a Tájháza látogattunk, ahol a már elfeledett tárgyakat, és a régi szokásokat elevenítettük fel.



A napközis csoporttal a *70 év képekben* című kiállítást tekintettük meg a Polgármesteri Hivatal Tanácstermében. Orczi Imréné Veronka néni településünk történetét mutatta be a fotók alapján. Köszönet érte.



A 3. osztályos tanulókkal az egyháztörténeti kiállítást néztük meg. Kisádám Péter elbeszélését örömmel hallgatták a diákok, különösen érdekelte őket a harangok története. Köszönjük. A régi tárgyak, bútorok, dokumentumok és képek a tápiói és csíkosi templom emléket őrzik.



Novemberben a Baba-mama klub vendége volt Kovács Zoltánné Krisztina, aki Kerekítő foglalkozásával örvendeztette meg az érdeklődőket.



Az iskolában író-olvasó találkozó keretében Telegdi Ágnes aranykönyves író mutatta be könyveit az állatokról. A 3. és 4. osztályos gyermekek a vidrával és az énekes madarakkal ismerkedtek, a madárhangokat ügyesen felismerték. Az ünnepre hangolódva karácsonyi díszet készítettek, és mindenki kapott foglalkoztató füzetet, mely hasznos kikapcsolódást jelenthet a téli szünetben. Az író könyvei megtalálhatóak a könyvtárban.

Békés, boldog ünnepeket kívánok!



Pappné Turóczi Henrietta
könyvtáros

Gasztroangyal jelenti

Receptek Anditól...

A karácsony közeledtével két sütemény megsütésére biztatom Önöket. A férjem édesanyjától tanultam mindkettőt. Nálunk a családban mindenki nagyon szereti, és az ünnepek el nem képzelhetők nélküle. Nagy előnyük, hogy előbb is meg lehet sütni.

Kisdiós

Hozzávalók:

8 tojás,
28 dkg darált dió,
28 dkg porcukor,
1 dl rum,
10 dkg tortabevonó.

A tojásokat szétválasztom, a sárgáját a porcukorral habosra kikeverem, majd hozzá teszem a darált diót, összedolgozom. A tojás felvert habját óvatosan hozzá dolgozom. 180°C-os sütőben sütöm. Ha kihűlt, rummal meglocsolom, és tortabevonóval leöntöm.



Sós rudacskák

Hozzávalók

1/2kg liszt
4 tojás sárgája
25 dkg Ráma margarin
5 dkg vaj
1 pohár tejföl (kicsi)
2 kávéskanál só

Az anyagokat összedolgozom. Készítek belőle négy cipót. A cipókat kinyújtom téglalap alakúra, majd olvasztott zsírral megkenem. Összehajtom, és egy éjszakára hűtőbe teszem. Másnap téglalap alakúra kinyújtom, tojással megkenem, sajttal megszórom, derelye metélővel rúd alakúra felvágom. Sütőben 180°C-on sütöm. Egy adagot nem érdemes sütni, mert nagyon gyorsan elfogy.



Remélem, mindenkinek kedvet csináltam a két finomság elkészítéséhez.

Magam és kolléganőim nevében áldott, békés karácsonyi ünnepeket és egészségben gazdag, boldog új évet kívánok. „Egyenek mindig jókat, és élvezzék az ízeket!”

Ráczné Baráth Andrea

TÁPIÓGYÖRGYEI TÁPIÓ TÜZÉP TÉLI AJÁNLATA

Tápiógyörgyén a Táncsics Mihály úton a szelei úti temető mellett.

Tölgy és bükk Tűzifa kályhakészre hasítva:

Kalodázva 25000 Ft/kaloda 1,4m³,

Fűrészpör ömlesztve

Fabrikett 690 Ft/csomag

Magyar diószén 3800.-Ft/q (3800kcal)

Cseh dió szuper áron: 4900 Ft/q

PB gázpalack 3900 Ft. 6-30-as gipsz 1800 Ft, 0-10-es 2700 Ft

Fuvarozás kis- és nagy billenős teherautóval

Elérhetőségünk:, 06-20-613-2093

web: www.tapiottravel.hu



Gólyahír

„Azért mert szerettek, jöttem a világra, s lettem új fény, csillag, szülők boldogsága.
Szeressetek engem igaz szeretettel, a kincsetek vagyok, pici kincs, de ember!”



Szűcs Bianka
2016. november 07.
Szülők:
Szűcsné Urbán Anita
Szűcs Attila



Turóczi Hunor
2016. november 14.
Szülők:
Rudi Gabriella
Turóczi Ádám



Tóth László
2016. november 29.
Szülők:
Tóth Anita (Balogh Anita)
Tóth László

**Sok örömet és boldogságot kívánunk az
újszülötteknek és családjuknak!**

Jászboldogházára a
Balázs Csemege előtt lévő
büfékocsiba munkatársat
keresünk, állandó
délelőtti műszakra.
Érdeklődni az üzletben vagy a
06/30 60 68 141
telefonszámon.

Búcsúzunk

Mizsei János	(1930-2016)
Bakos Árpádné sz. Pócz Erika	(1952-2016)
Kohári István	(1948-2016)
Magyar András	(1942-2016)
Bazsó Sándorné	(1929-2016)
Fülöp Sándor	(1926-2016)
Durucz István	(1931-2016)
Bódi Péterné	(1950-2016)
Szörös Jánosné	(1925-2016)
Varga Mihályné	(1938-2016)

Velünk történt ...

Kedves Olvasóink!

Velünk történt... rovatunkba várjuk azokat a közlendőket, amelyeket másokkal is szívesen megosztanának.
Az írások leadásának határidejét minden lapszámban közöljük.

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Rendszeres és alkalmi szerzőink
figyelmébe ajánljuk,
hogy a következő lapszámunkhoz
a kéziratokat és a fotókat
2017. február 21-ig
kérjük eljuttatni a szerkesztőkhöz.
A beküldött írások változtatásának jogát
-terjedelmi okokból- a szerkesztőség fenntartja.
E-mail: faluujság@jaszboldoghaza.hu

Boldogházi HÍREK

Felelős szerkesztő:
Konkoly Béláné

Szerkesztők:
Papp Izabella
Zrupkó Ferencné

Tervezőszerkesztő
Gerhát Károly
Felelős kiadó:
Községi
Önkormányzat

Készült:
Polgármesteri Hivatal
Jászboldogháza

Adventi ünnepség 2016



Kedves Olvasóinknak szeretetteljes, meghitt
karácsonyi ünnepeket és egészségben, eredményekben gazdag
szép új esztendőt kívánunk!

Papp Beatrix Kincses Beatrix Juppó Jánosné
Juppó János

